

- ۲۶.....دعای شکر
- ۲۸.....دعای صیام (روزه)
- ۳۱.....دعای نوروز
- ۳۴.....دعای شفا
- ۴۲.....لوح احتراق
- ۴۹.....لوح احمد
- ۵۳.....منتخبی از مناجاتهای حضرت بهاءالله
- ۶۵.....وصیت نامه حضرت بهاءالله
- ۷۳.....زیارتنامه حضرت بهاءالله
- ۷۷.....منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

الهاکرمایرحما

مجموعه منتخباتی

از آیات الهی، آثار و مناجات های
 حضرت بهاءالله، حضرت اعلی،
 حضرت عبدالبهاء

منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ

هل من مفرج غير الله قل سبحان الله هو الله كل
عباد له وكلّ بامرہ قائمون ...

يا الهي وربّي ومولاي استغفرک من کلّ لذّةٍ بغير
حبّک ومن کلّ راحةٍ بغير قربک ومن کلّ سرورٍ
بغير رضاک ومن کلّ بقاءٍ بغير انسک ...

فيا الهي بعزّتك لا تبتليني في مواضع الامتحان
وسدّدي بالهامک في مواقع الاغفال انک انت
الله الّذي قد کنت قدیراً علی ما تشاء لا رادّ
لمشيّتك ولا مردّ لارادتك ...

فهرست

- منتخباتی از آثار حضرت اعلیٰ ۲
- منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله ۷
- نماز (صلاة) ۷
- نماز کبیر ۸
- وضو ۱۸
- نماز وسطی ۱۹
- نماز صغیر ۲۱
- دعا برای تلاوت در هر صبح و شب ۲۲
- دعای صبح ۲۳
- دعای خواب ۲۴
- دعای خروج از شهر ۲۵

پروردگار بزرگوار حال انجمنی فراهم شده و گروهی همداستان گشته که به جان بکوشند تا از آن باران بخشش بهره به یاران دهند و کودکان خود را به نیروی پرورش در آغوش هوش پرورده رشک دانشمندان نمایند آئین آسمانی بیاموزند و بخشش یزدانی آشکار کنند پس ای پروردگار مهربان تو پشت و پناه باش و نیروی بازو بخش تا به آرزوی خویش رسد و از کم و بیش درگذرند و آن مرز و بوم را چون نمونه جهان بالا نمایند.

ع ع

يا الهي وسيدي ومولاي انقطعت عن ذوي
القربى واستغنيت بك عن اهل الدنيا متعرضا
لمعروفك اعطني من معروفك ما تعينني به عمّن
سواك وزدني من فضلك الواسع انك ذو الفضل
العظيم ...

هب لي يا الهي كمال حبك ورضاك واجذب
قلوبنا بانجذاب نورك يا برهان يا سبحان وانزل
علي نفحاتك في آناء الليل واطراف النهار
بجودك يا مَنان .

شد و اختر بزرگواریش پنهان در زیر روپوش باد
بهارش خزان شد و گلزار دلربایش خارزار چشمه
شیرینش شور گشت و بزرگان نازینش آواره و
دریدر هر کشور دور پرتوش تاریک شد و رودش
آب باریک تا آنکه دریای بخششت به جوش
آمد و آفتاب دهش دردمید و بهار تازه رسید و
باد جانپرور وزید و ابر بهمن بارید و پرتو آن
مهرپرور تابید کشور بجنبید و خاکدان گلستان شد
و خاک سیاه رشک بوستان گشت جهان جهانی
تازه شد و آوازه بلند گشت دشت و کهسار سبز و
خرم شد و مرغان چمن به ترانه و آهنگ همدم
شدند هنگام شادمانی است پیغام آسمانی است
بنگاه جاودانی است بیدار شو بیدار شو ای

استغفرک اللهم من کلّ ذکرٍ بغير ذکرک ومن کلّ
ثناءٍ بغير ثنائک ومن کلّ لذّةٍ بغير لذّةٍ قریک ومن
کلّ راحةٍ بغير راحةٍ انسک ومن کلّ سرورٍ بغير
سرورٍ محبتک ورضاک ومن کلّ ما نسب اليّ بما
نسب اليک يا ربّ الارباب ومقدّر الاسباب
ومفتّح الابواب ...

سبحانک ربّ يا محبوبی ثبتني علی امرک ثمّ
اجعلني من الّذين ما نقضوا میثاقک وما اتّبعوا
اصنام ظنونهم ثمّ اجعل لي مقعد صدق عندک
وهبني من لذنک رحمة الحقني بعبادک الّذين لا
خوف علیهم ولا هم یحزنون اي ربّ لا تدعني
بنفسي ولا تجعلني محروماً عن عرفان مظهر

عِبَادِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْوَهَّابُ وَ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ . ع ع

بنام یزدان مهربان

پاک یزدانا

خاک ایران را از آغاز مشکبیز فرمودی و شور
انگیز و دانش خیز و گوهر ریز از خاورش همواره
خورشیدت نور افشان و در باخترش ماه تابان
نمایان کشورش مهر پرور و دشت بهشت آسایش
پر گل و گیاه جان پرور و کهسارش پر از میوه تازه
و تر و چمن زارش رشک باغ بهشت هوشش
پیغام سروش و جوشش چون دریای ژرف پر
خروش روزگاری بود که آتش دانشش خاموش

نفسك ولا تكتبني من الذينهم غفلوا عن لقائك
واجعلني يا الهي من الذينهم الى جمالك
ينظرون ومنه يستلذون بحيث لم يبدلوا آنا منه
بملكوت ملك السموات والارض وبكل ما كان
وما يكون اي رب فارحمني في تلك الايام التي
اخذت الغفلة كل سكان ارضك ثم ارزقني يا
الهي خير ما عندك وانك انت المقتر

منقطع شو از ما سوی الله و مستغنی شو بخدا از
ما دون او و این آیه را تلاوت کن: قَلَّ اللَّهُ يَكْفِي
كُلَّ شَيْءٍ عَنِ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي عَنِ اللَّهِ رَبِّكَ
مِنْ شَيْءٍ لَا فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا
بَيْنَهُمَا إِنَّهُ كَانَ عَلَامًا كَافِيًا قَدِيرًا وَكَفَايَتِ اللَّهِ رَا

يَقُولُ رَبِّ أَيَّدِنِي عَلَى خِدْمَةِ أَحِبَّائِكَ وَقَوِّنِي
عَلَى عِبُودِيَّةِ حَضْرَةِ أَحَدِيَّتِكَ وَنُورِ جَبِينِي بِأَنْوَارِ
التَّعَبُّدِ فِي سَاحَةِ قُدْسِكَ وَالتَّبَتُّلِ إِلَى مَلَكَوَتِ
عُظْمَتِكَ وَحَقِّقْنِي بِالْفَنَاءِ فِي فَنَاءِ بَابِ
الْوَهْيِيَّتِكَ وَأَعِنِّي عَلَى الْمُوَاطَبَةِ عَلَى الْإِنْعِدَامِ
فِي رَحْبَةِ رُبُوبِيَّتِكَ أَيَّ رَبِّ أَسْقِنِي كَأْسَ الْفَنَاءِ وَ
الْبَسْنِي ثَوْبَ الْفَنَاءِ وَأَغْرِقْنِي فِي بَحْرِ الْفَنَاءِ وَ
أَجْعَلْنِي غُبَاراً فِي مَمَرِّ الْأَحْبَاءِ وَاجْعَلْنِي فِدَاءً
لِلْأَرْضِ الَّتِي وَطَّئْتُهَا أَقْدَامُ الْأَضْفِيَاءِ فِي سَبِيلِكِ يَا
رَبَّ الْعِزَّةِ وَالْعُلَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ
الْمُتَعَالِ هَذَا مَا يُنَادِيكَ بِهِ ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي
الْبُكُورِ وَالْآصَالِ أَيَّ رَبِّ حَقَّقْ آمَالَهُ وَنُورِ أَسْرَارَهُ
وَاشْرَحْ صَدْرَهُ وَأَوْقِدْ مِصْبَاحَهُ فِي خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَ

موهوم تصوّر ننموده که آن ایمان تو است در هر
ظهوری بمظهر آن ظهور و آن ایمان تو را کفایت
میکند از کلّ ما علی الارض وکلّ ما علی
الأرض.

نماز (صلوة)

آیات منزله در سنین قبل که مخصوص صلوة نازل شده بفرست و بنویس لعمر الله نفحاتش عاشقین را جذب نماید و ساکنین را باهتزاز آرد و منصفین را حیات بخشد و لکن * (اول) * هر هنگام و هر وقت که انسان در خود حالت اقبال و خضوع مشاهده نماید بعمل آرد * (و ثانی) * در بامداد و حین زوال و اصیل * (و ثالث) * از زوال بزوال انتهى.

این مناجات را هر نفسی به کمال تضرع و ابتهال بخواند سبب روح و ریحان قلب این عبد گردد و حکم ملاقات دارد :

إِلٰهِهِ إِلٰهِهِ أَنِّي أَبْسُطُ إِلَيْكَ أَكْفَ التَّضَرُّعِ وَ
التَّبَتُّلِ وَ الْإِبْتِهَالِ وَ أُعَقِّرُ وَجْهِي بِتُرَابِ عَتَبَةِ
تَقَدَّسَتْ عَنْ إِدْرَاكِ أَهْلِ الْحَقَائِقِ وَ التُّعُوتِ مِنْ
أُولَى الْأَبَابِ أَنْ تَنْظُرَ إِلَى عَبْدِكَ الْخَاضِعِ
الْخَاشِعِ بِبَابِ أَحَدِيَّتِكَ بِلِحْظَاتِ أَعْيُنِ
رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تُعَمِّرُهُ فِي بِحَارِ رَحْمَةِ صَمَدَانِيَّتِكَ
أَيُّ رَبِّ إِنَّهُ عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَ رَقِيقُكَ
السَّائِلُ الْمُتَضَرِّعُ الْأَسِيرُ مُبْتَهَلٌ إِلَيْكَ مُتَوَكِّلٌ
عَلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ بَيْنَ يَدَيْكَ يُنَادِيكَ وَ يُنَاجِيكَ وَ

نماز کبیر

(صلاة کبیر تلاوت آن یک بار در شب و روز کافی است)

هُوَ الْمُنَزَّلُ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ

لِلْمُصَلِّي أَنْ يَقُومَ مُقْبِلًا إِلَى اللَّهِ وَإِذَا قَامَ وَاسْتَقَرَّ فِي مَقَامِهِ
يَنْظُرُ إِلَى الْيَمِينِ وَالشَّمَالِ كَمَنْ يَنْتَظِرُ رَحْمَةَ رَبِّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ثُمَّ يَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْأَسْمَاءِ وَ فَاطِرَ السَّمَاءِ أَسْأَلُكَ بِمَطَالِعِ
غَيْبِكَ الْعَلِيِّ الْأَبْهَى بِأَنْ تَجْعَلَ صَلَاتِي نَارًا
لِتُحْرِقَ حُجُبَاتِي الَّتِي مَنَعْتَنِي عَنْ مُشَاهَدَةِ
جَمَالِكَ وَ نُورًا يَدُلُّنِي إِلَى بَحْرِ وِصَالِكَ.

اوست درخشنده و تابان

ای خداوند این بنده مستمند را در درگاه
خداوندیت ارجمند نما و این افتاده بیچاره را
بلند و دانشمند فرما دلش را دریا کن و جانش را
همدم جهان بالا همراز سروش و هم آواز مرغ پر
خروش تا چون پرندگان گلشن آسمانی بنالد و
چون سرو آزاد در جویبار خوش یزدانی ببالد و
آسایش یابد . ع ع

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَيَقُولُ:

يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ وَمَحْبُوبَ الْأُمَّمِ تَرَانِي مُقْبِلًا
إِلَيْكَ مُنْقَطِعًا عَمَّا سِوَاكَ مُتَمَسِّكًا بِحَبْلِكَ
الَّذِي بِحَرَكَتِهِ تَحْرُكُتِ الْمُمْكِنَاتُ * أَيُّ رَبِّ أَنَا
عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ * أَكُونُ حَاضِرًا قَائِمًا بَيْنَ
أَيَادِي مَشِيَّتِكَ وَإِرَادَتِكَ وَمَا أُرِيدُ إِلَّا رِضَاءَكَ
* أَسْأَلُكَ بِبَحْرِ رَحْمَتِكَ وَشَمْسِ فَضْلِكَ بِأَنْ
تَفْعَلَ بِعَبْدِكَ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى * وَعِزَّتِكَ
الْمُقَدَّسَةِ عَنِ الذِّكْرِ وَالثَّنَاءِ كُلِّ مَا يَظْهَرُ مِنْ
عِنْدِكَ هُوَ مَقْصُودُ قَلْبِي وَمَحْبُوبُ فُؤَادِي *
إِلَهِي إِلَهِي لَا تَنْظُرْ إِلَى آمَالِي وَأَعْمَالِي بَلْ إِلَى
إِرَادَتِكَ الَّتِي أَحَاطَتْ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ *

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار این مشتاقان آشفته روی تو اند و سر
گشته کوی تو و متوجه به سوی تو و عاشقان
خوی دلجوی تو این نفوس مبارک را در جهان
ملکوت بر سریر عزت ابدیه استقرار ده و اکیل
جلیل مواهب کلیه بر سر نه تا در جهان بالا سر
فراز گردند و با نغمه و آواز به شکرانه الطاف
پردازند توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و
بخشنده و بینا انک انت الکریم العظیم
المتعال. ع ع

این طیر به گلشن رحمانی پرواز نماید و در
حدائق عفو و مغفرت نامتناهی درآید توئی
آمرزنده و بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند فضل و عنایتی و حفظ و حمایتی و
لطف و صیانتی تا نهایت ایام ممتاز از بدایت
گردد و خاتمه الحیات فاتحه الالطاف شود و هر
دم لطف و عنایتی رسد و هر نفس عفو و رحمتی
مبدول گردد تا آنکه در ظلّ ممدود تحت لواء
معقود به ملکوت محمود راجع گردد توئی مَنان
و مهربان و توئی ربّ الجود و الاحسان . ع ع

اَسْمِكَ الْاَعْظَمَ يَا مَالِكَ الْاُمَمِ مَا اَرَدْتُ اِلَّا مَا
اَرَدْتَهُ وَلَا اُحِبُّ اِلَّا مَا تُحِبُّ*

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مَنْ اَنْ تُوصَفَ بِوَصْفِ مَا سِوَاكَ اَوْ
تُعْرَفَ بِعِرْفَانِ دُونِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَيَقُولُ:

اَيُّ رَبِّ فَاَجْعَلْ صَلَاتِي كَوْثَرَ الْحَيَوَانِ لِيَبْقَىٰ بِهٖ
ذَاتِي بِدَوَامِ سُلْطَنَتِكَ وَ يَذْكُرَكَ فِي كُلِّ عَالَمٍ
مِّنْ عَوَالِمِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً اُخْرَىٰ وَيَقُولُ:

يَا مَنْ فِي فِرَاقِكَ ذَابَتِ الْقُلُوبُ وَ الْاَكْبَادُ وَ بِنَارِ
حُبِّكَ اشْتَعَلَ مَنْ فِي الْبِلَادِ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ

الَّذِي بِهِ سَخَّرْتَ الْأَفَاقَ بَأْنٍ لَا تَمْنَعُنِي عَمَّا
عِنْدَكَ يَا مَالِكَ الرَّقَابِ * أَيُّ رَبِّ تَرَى الْعَرِيبَ
سُرْعَ إِلَى وَطْنِهِ الْأَعْلَى ظِلِّ قِبَابٍ عَظَمَتِكَ وَ
جَوَارِ رَحْمَتِكَ وَالْعَاصِي قَصْدَ بَحْرِ غُفْرَانِكَ وَ
الدَّلِيلَ بِسَاطِ عِزِّكَ وَالْفَقِيرَ أَفْقَ غَنَائِكَ * لَكَ
الْأَمْرُ فِيمَا تَشَاءُ * أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي
فِعْلِكَ وَالْمُطَاعُ فِي حُكْمِكَ وَالْمُخْتَارُ فِي
أَمْرِكَ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ وَيُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: اللَّهُ اِبْهَى

ثُمَّ يَنْحَنِي لِلرُّكُوعِ لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي تَرَى رُوحِي مُهْتَرًا فِي جَوَارِحِي وَأَرْكَانِي
شَوْقًا لِعِبَادَتِكَ وَشَغْفًا لِذِكْرِكَ وَثَنَائِكَ وَيَشْهَدُ

فرما و آسایش بخش و زیور عالم آفرینش کن تا
به ستایش تو پردازند و به تسبیح و تقدیس تو
توئی عفو توئی غفور توئی آمرزنده و مهربان.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این نفس پاک توجه به ملکوت تو
نمود و تصرّح و زاری کرد تا حال اسیر ناسوت
بود حال قصد ورود در ملکوت بقا نمود و توجه
به جهان روحانی کرد و امید الطاف نامتناهی
داشت ای آمرزگار گنه بیامرزد و عفو و غفران
مبذول دار این تشنه را به چشمه حیات رسان و
این ماهی را در بحر بی پایان غفران غوطه ده تا

هُوَ الْإِبْهِي

آمرزنده و مهربانا این جانهای پاک از زندان خاک آزاد شدند و به جهان تو پرواز کردند نیکخو بودند و مفتون روی تو و تشنه جوی تو در زمان زندگانی به نفحه رحمانی زنده شدند دیده بینا یافتند گوش شنوا داشتند از هر بستگی آزاد بودند و بیوسته به عنایات خرم و دلشاد حال به جهان راز پرواز نمودند و در جوار رحمت بر شجره طوبی لانه و آشیانه سازند و به نغمه و ترانه پردازند خدایا این نفوس را گناه بیامرزد و از چاه به اوج ماه برسان در گلشن الطاف راه ده و در چمن عفو و غفران پناه بخش سرور آزادگان کن و در حلقه مقربان درآر بازماندگان را نوازش

بِمَا شَهِدَ بِهِ لِسَانُ أَمْرِكَ فِي مَلَكُوتِ بَيَانِكَ وَ
جَبْرُوتِ عِلْمِكَ * أَيُّ رَبِّ أَحَبُّ أَنْ أَسْأَلَكَ فِي
هَذَا الْمَقَامِ كُلِّ مَا عِنْدَكَ لِإِثْبَاتِ فَقْرِي وَإِعْلَاءِ
عَطَائِكَ وَ غِنَائِكَ وَ إِظْهَارِ عَجْزِي وَ إِبْرَارِ
قُدْرَتِكَ وَ اقْتِدَارِكَ.

ثُمَّ يَوْمَ وَيَرْفَعُ يَدِيهِ لِلْقُنُوتِ مَرَّةً بَعْدَ أُخْرَى وَيَقُولُ:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْحَاكِمُ فِي الْمَبْدِئِ وَالْمَأْبِ * إِلَهِي إِلَهِي
عَفْوِكَ شَجَعَنِي وَ رَحْمَتِكَ قَوَّتِي وَ نِدَاؤِكَ
أَيْقَظَنِي وَ فَضْلِكَ أَقَامَنِي وَ هَدَانِي إِلَيْكَ وَ إِلَّا
مَا لِي وَ شَأْنِي لِأَنَّ قَوْمَ لَدَى بَابِ مَدِينِ قُرَيْبِكَ أَوْ
أَتَوَجَّهُ إِلَى الْأَنْوَارِ الْمُشْرِقَةِ مِنْ أَفْقِ سَمَاءِ إِرَادَتِكَ

* أَي رَبِّ تَرَى الْمَسْكِينِ يَقْرَعُ بَابَ فَضْلِكَ وَ
الْفَانِي يُرِيدُ كَوَثَرَ الْبَقَاءِ مِنْ أَيَادِي جُودِكَ * لَكَ
الْأَمْرُ فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ يَا مَوْلَى الْأَسْمَاءِ وَ لِي
التَّسْلِيمُ وَ الرِّضَاءُ يَا فَاطِرَ السَّمَاءِ.

ثُمَّ يَرْفَعُ يَدَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ وَيَقُولُ:
اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ

ثُمَّ يَسْجُدُ وَيَقُولُ:

سُبْحَانَكَ مِنْ أَنْ تَصْعَدَ إِلَى سَمَاءِ قُرْبِكَ أَذْكَارُ
الْمُقَرَّبِينَ أَوْ أَنْ تَصِلَ إِلَى فِنَاءِ بَابِكَ طُيُورُ أَفئِدَةِ
الْمُخْلِصِينَ * أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ مُقَدَّسًا عَنِ
الصِّفَاتِ وَ مُتَزَهًّا عَنِ الْأَسْمَاءِ * لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْأَبْهَى.

و افسری جویند توئی مقتدر توئی توانا و توئی
شنونده و بینا. ع ع

پروردگارا کردگارا

ای یزدان من و خداوند مهربان من

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان راستان خاور
زمین شیفته و آشفته روی تو اند و سرگشته و
گمگشته کوی تو سالهای دراز نگران روی تابان
تو بودند و در آتش مهر سوزان توپس دری بگشا
و پرتوی ببخشا تا دلها آسمان گردد و جانها
گلستان توئی توانا توئی بینا. ع ع

که در نهایت برازندگی در بین خلق محشور
شوند توئی مقتدر و توانا . ع ع

ای یزدان پاک

این فارسیان یاران دیرینند و دوستان قدیم آواره
بودند و سرگردان و بی سر و سامان حال که در
پناه خود جان بخشیدی و الطاف بی پایان روا
داشتی معتکف کوی خویش نمودی و دلداده
روی خویش و با بهره از خوی خویشاین جانهای
پاک را تابناک کن و در اعلیٰ غرف افلاک
منزل و مأوی بخش ظهیر و نصیر شو و شهریاران
کشور اثیر فرما تا هر یک در افق وجود تابنده
اختری گردند و از گنج محبت و هدایتت دیهیم

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ الْأَشْيَاءَ وَالْمَلَأَ الْأَعْلَىٰ وَالْجَنَّةَ
الْعُلْيَا وَعَنْ وَّرَائِهَا لِسَانَ الْعِظَمَةِ مِنَ الْأَفْقِ الْأَبْهَى
أَنْتَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَالَّذِي ظَهَرَ إِنَّهُ هُوَ
السِّرُّ الْمَكْنُونُ وَالرَّمْزُ الْمَخْزُونُ الَّذِي بِهِ اقْتَرَنَ
الْكَافُ بِرُكْنِهِ النُّونُ * أَشْهَدُ أَنََّّهُ هُوَ الْمَسْطُورُ مِنَ
الْقَلَمِ الْأَعْلَىٰ وَالْمَذْكُورُ فِي كُتُبِ اللَّهِ رَبِّ
الْعَرْشِ وَالتَّرَىٰ.

ثُمَّ يَقُومُ مُسْتَقِيمًا وَيَقُولُ:

يَا إِلَهَ الْوُجُودِ وَ مَالِكَ الْغَيْبِ وَ الشُّهُودِ تَرَى
عِبْرَاتِي وَ زَفْرَاتِي وَ تَسْمَعُ ضَجِيجِي وَ صَرِيحِي وَ
حَيْنَ فُؤَادِي وَ عِزَّتِكَ اجْتِرَاحَاتِي أَبْعَدْتَنِي عَنِ

التَّقَرُّبِ إِلَيْكَ وَجَرِيرَاتِي مَنَعْتَنِي عَنِ الْوُرُودِ فِي
 سَاحَةِ قُدْسِكَ، أَيُّ رَبِّ حُبِّكَ أَضْنَانِي وَ
 هَجْرَكَ أَهْلَكْنِي وَ بَعْدَكَ أَحْرَقْنِي أَسْأَلُكَ
 بِمَوْطِئِ قَدَمَيْكَ فِي هَذَا الْبَيْدَاءِ وَبِلَيْتِكَ لَيْتِكَ
 أَصْفِيائِكَ فِي هَذَا الْفُضَاءِ وَبِنَفْحَاتِ وَحْيِكَ وَ
 نَسَمَاتِ فَجْرِ ظُهُورِكَ بِأَنْ تُقَدِّرَ لِي زِيَارَةَ
 جَمَالِكَ وَ الْعَمَلَ بِمَا فِي كِتَابِكَ.

ثُمَّ يُكَبِّرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللَّهُ اِبْهِي

وَيُرْكَعُ وَيَقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا أَيْدَتْنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَ
 ثَنَائِكَ وَ عَرَفْتَنِي مَشْرِقَ آيَاتِكَ وَ جَعَلْتَنِي خَاضِعاً

اوج عرفان گردیم و اگر بگذاری بگدازیم و به
 ضرر و زیان گرفتار شویم هر چه هستیم از توئیم و
 به درگاهت پناه آریم توئی دهنده و بخشنده و
 توانا. ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پاک یزدان این نهالان جویبار هدایت را از
 باران ابر عنایت تر و تازه فرما و به نسیم ریاض
 احدیّت اهتزازی بخش و به حرارت شمس
 حقیقت جانی تازه عطا نما تا نشو و نما نمایند و
 روز به روز ترقی کنند و شکفته گردند و پر بار و
 برگ شوند ای پروردگار جمله را هوشیار کن و
 قوت و اقتدار بخش و مظاهر تأیید و توفیق فرما

سحاب جودت ببار تا نهال وجود ببار آید و
دلبر مقصود در کنار. عبدالبهاء عبّاس

هُوَ اللهُ

خداوندا مهربانا کودکانیم بینوا و طفلانیم در
نهایت فقر و فنا ولی سبزه جوینبار توئیم و نهالهای
پر شکوفه بهار تو از رشحات سحاب رحمت
طراوتی بخش و از حرارت آفتاب موهبت نشو و
نما احسان فرما از نسیم حدائق حقایق لطافتی
عنایت کن و در بوستان معارف درختان پر برگ
و بار فرمادر افق سعادت ابدی نجوم ساطع
الانوار کن و در انجمن عالم انسانی چراغهای
نورانی فرما پروردگارا اگر بنوازی هر یک شهباز

لِرُبُوبِيَّتِكَ وَ خَاشِعاً لِأَلُوْهِيَّتِكَ وَ مُعْتَرِفاً بِمَا نَطَقَ
بِهِ لِسَانُ عَظَمَتِكَ.

ثُمَّ يَقُومُ وَ يَقُولُ:

إِلَهِي إِلَهِي عِصْيَانِي أَنْقَضَ ظَهْرِي وَ غَفَلْتِي
أَهْلَكْتَنِي * كَلَّمَا أَتَفَكَّرْتُ فِي سُوءِ عَمَلِي وَ حُسْنِ
عَمَلِكَ يَدُوبُ كَبِدِي وَ يَغْلِي الدَّمُّ فِي عُرْوَقِي * وَ
جَمَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِ إِنَّ الْوَجْهَ يَسْتَحْيِي أَنْ
يَتَوَجَّهَ إِلَيْكَ وَ أَيَادِي الرَّجَاءِ تَخْجَلُ أَنْ تَرْتَفِعَ
إِلَى سَمَاءِ كَرَمِكَ * تَرَى يَا إِلَهِي عِبْرَاتِي تَمْنَعُنِي
عَنِ الذِّكْرِ وَ الثَّنَاءِ يَا رَبَّ الْعَرْشِ وَ الثَّرَى *
أَسْأَلُكَ بِآيَاتِ مَلَكُوتِكَ وَ أَسْرَارِ جَبْرُوتِكَ بِأَنْ
تَعْمَلَ بِأَوْلِيَائِكَ مَا يَنْبَغِي لِجُودِكَ يَا مَالِكَ

الْوُجُودِ وَ يَلِيْقُ لِفَضْلِكَ يَا سُلْطَانَ الْغَيْبِ وَ
الشُّهُودِ.

ثُمَّ يَكْبِرُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ : اللهُ اِبهى

وَ يَسْجُدُ وَ يَقُولُ:

لَكَ الْحَمْدُ يَا اِلَهَنَا بِمَا اَنْزَلْتَ لَنَا مَا يَقْرَبُنَا اِلَيْكَ
وَ يَرْزُقُنَا كُلَّ خَيْرٍ اَنْزَلْتَهُ فِى كُتُبِكَ وَ زُبُرِكَ * اَيُّ
رَبِّ نَسْئَلُكَ بِاَنَّ تَحْفَظْنَا مِنْ جُنُودِ الظُّنُونِ وَ
الْاَوْهَامِ * اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَلَامُ.

ثُمَّ يَرْفَعُ رَاسَهُ يَقْعُدُ وَ يَقُولُ:

اَشْهَدُ يَا اِلَهِي بِمَا شَهِدَ بِهِ اَصْفِيَاؤُكَ وَ اعْتَرَفَ
بِمَا اعْتَرَفَ بِهِ اَهْلُ الْفِرْدَوْسِ الْاَعْلَى وَ الَّذِينَ

هُوَ اللهُ

ای خدا طفل معصومم در پناه خود حفظ نما
عنایتی کن و رحمتی بفرما تربیت نما به نعمت
بپرور قابلیتى بخش تا ملکوتى گردم ربانى شوم
روحانى شوم نورانى گردم توئى مقتدر و توانا و
مهربان . عبدالبهاء عباس

هُوَ اللهُ

ای بدیع الألفاف لطفی بدیع نما و لطافت ربیع
بخشا ما نهالانیم به دست مرحمت کشته و با
آب و گل مودت سرشته محتاج جوی عطای
توئیم و شایان ابرسختای تواین کشت امید را به
خود مگذار و از باران عنایت دریغ مدار از

طَافُوا عَرْشَكَ الْعَظِيمَ * الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ
لَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

وضو

وَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُصَلِّيَ لَهُ أَنْ يَغْسِلَ يَدَيْهِ وَفِي حِينِ لُغْسِلِ
يُقُولُ:

إِلَهِي قَوِّ يَدَيَّ لِتَأْخُذَ كِتَابَكَ بِاسْتِقَامَةٍ لَا تَمْنَعُهَا
جُنُودُ الْعَالَمِ ثُمَّ أَحْفَظْهَا عَنِ التَّصَرُّفِ فِيمَا لَمْ
يَدْخُلْ فِي مَلِكِيهَا * إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ.

وَفِي حِينِ غَسْلِ الْوَجْهِ يَقُولُ:

أَيُّ رَبِّ وَجْهَتْ وَجْهِي إِلَيْكَ * نَوَّرَهُ بِأَنْوَارِ
وَجْهِكَ ثُمَّ أَحْفَظْهُ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَيَّ غَيْرِكَ

سافله ایم احرف علیین نما ذلیل و خواریم از
ذلت برهان بی برگ و باریم به برگ و نوا رسان
گنج ملکوت خواهیم و کنز لاهوتی طلبیم غنای
حقیقی جوئیم و از بقای معنوی سخن گوئیم هر
که را پرتو آفتاب درخشانت گیرد از ظلمت تراب
بیزار است و هر که را آب ناب سیراب نماید از
نمایش سراب در کنار پس ای پروردگار نیستی
آموز تا نار هستی بر افروزد و حجاب خود پرستی
بسوزد تا میان حبیب و محبوب آشنائی افتد و
بین طالب و مطلوب رسم جدائی برافند توئی
دهنده و بخشنده و مهربان اتک انت الکریم
العزیز المنان . ع ع

نماز وسطی

(صلاة وسطی که در بامداد و حین زوال (ظهر تا غروب) و اصیل (بعد از غروب) تلاوت میشود)

وَبَعْدُ لَهُ أَنْ يَقُومَ مُتَوَجِّهًا إِلَى الْقِبْلَةِ وَيَقُولُ:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ * لَهُ الْأَمْرُ وَالْخَلْقُ *
قَدْ أَظْهَرَ مَشْرِقَ الظُّهُورِ وَمُكَلَّمَ الطُّورِ الَّذِي بِهِ أَنَارَ
الْأَفُقَ الْأَعْلَى وَنَطَقَتْ سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى وَارْتَفَعَ
النِّدَاءُ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ قَدْ آتَى الْمَالِكُ
الْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ وَالْعِزَّةُ وَالْجَبْرُوتُ لِلَّهِ مَوْلَى
الْوَرَى وَمَالِكِ الْعَرْشِ وَالثَّرَى

ثُمَّ يَرْكَعُ وَيَقُولُ:

تازه را در گلشن محبت نشان و به رشحات
سحاب عنایت پرورش ده از اطفال ملکوت کن
و به جهان لاهوت هدایت فرما توئی مقتدر و
مهربان و توئی دهنده و بخشنده و سابق الإنعام.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای ایزد دادگر ای خدای مهر پرور ما نهالان
بوستان توئیم به دست مرحمت کشته و به جبهه
ما خط محبت نوشته کل را اشجار پر ثمر کن و
همه ما را درختان بارور فرما حروفات مفرده ایم
کلمات باهرات نما کلمات جمله ایم آیات
بینات فرما اوراق باطله ایم کتاب مبین کن نقاط

و عنبری بیزد توئی مقتدر و توانا و توئی دانا و
بينا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

طفل صغیرم پستان عنایت را ثدی عزیزکن و از
شهد و شیر محبتت نشو و نما بخش و در آغوش
معرفت پرورش ده در کودکی آزادگی ده و
فرزانگی بخش و این بی نیاز را محرم ملکوت
راز نما توئی مقتدر و توانا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

خداوندا این طفل صغیر را در آغوش محبتت
پرورش فرما و از ثدی عنایت شیر ده این نهال

سُبْحَانَكَ عَنْ ذِكْرِي وَ ذِكْرِ دُونِي وَ وَصْفِي وَ
وَصْفِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ

ثُمَّ يَقُومَ لِلْقُنُوتِ وَيَقُولُ:

يَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْ مَنْ تَشَبَّثَ بِأَنَا مِلِ الرَّجَاءِ
بِأَذْيَالِ رَحْمَتِكَ وَ فَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

ثُمَّ يَقْعُدُ وَيَقُولُ:

أَشْهَدُ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَ فِرْدَانِيَّتِكَ وَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ * قَدْ أَظْهَرْتَ أَمْرَكَ وَ وَفَيْتَ
بِعَهْدِكَ وَ فَتَحْتَ بَابَ فَضْلِكَ عَلَيَّ مِنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ * وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ وَ
التَّكْبِيرُ وَ الْبَهَاءُ عَلَيَّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ

سُؤُونَاتُ الْخَلْقِ عَنِ الْإِقْبَالِ إِلَيْكَ وَ أَنْفَقُوا مَا
عِنْدَهُمْ رَجَاءً مَا عِنْدَكَ * إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ
الْكَرِيمُ.

نماز صغیر

(صلاة صغیر که از زوال به زوال (ظهر تا غروب) تلاوت
می شود)

أَشْهَدُ يَا إِلَهِي بِأَنَّكَ خَلَقْتَنِي لِعِرْفَانِكَ وَ
عِبَادَتِكَ * أَشْهَدُ فِي هَذَا الْحِينِ بِعَجْزِي وَ
قُوَّتِكَ وَ ضَعْفِي وَ اقْتِدَارِكَ وَ فَقْرِي وَ غِنَاكَ *
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمُهَيِّمِنُ الْقَيُّومُ.

چند گیاه تباہیم ولی از گلستان توئیم و نہال بی
شکوفہ و برگیم ولی از بوستان تو پس این گیاه را
به رشحات سحاب عنایت پرورش ده و این
نہال پژمرده را به نسیم بہار روحانی حرکت و
طراوت بخش بیدار کن ہشیار کن بزرگوار کن
حیات ابدیہ بخش و در ملکوت پایدار کن.

ع ع

هُوَاللَّهُ

ای جلیل اکبر این کنیز صغیر را دختر خوش اختر
فرما و در درگاہ احدیت عزیز کن از جام
محبت لبریز نما تا شور و ولہی انگیزد و مشک

دعا برای تلاوت در هر صبح و شب

﴿هو الابهی﴾

(اقرأ هذا الدعاء في كل صباح و مساء)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الَّذِي بِهِ اشْرَقَتْ شَمْسُ
اَمْرِكَ عَنِ افْقِ وَحَيْكَ بِأَنْ لَا تَجْعَلَنَا مَحْرُومًا مِنْ
نَفْحَاتِ الَّتِي تَمَرُّ عَنِ شَطْرِ عِنَايَتِكَ ثُمَّ اجْعَلْنَا يَا
إِلَهِي خَالِصًا لَوْجْهِكَ وَ مَنقُطَعًا عَمَّا سِوَاكَ ثُمَّ
احْشُرْنَا فِي زَمْرَةِ عِبَادِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ اِشَارَاتِ
الْبَشَرِيَّةِ عَنِ التَّوَجُّهِ اِلَى الْمَنْظَرِ الْاَحْدِيَّةِ * اَي
رَبِّ فَادْخُلْنَا فِي ظِلِّ رَحْمَتِكَ الْكَبْرَى ثُمَّ احْفَظْنَا
مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاسْمِكَ الْاَبْهَى وَ اَشْرِبْنَا

هُوَاللَّهُ

پروردگارا کنیز درگاهم و ضعیف ناتوان و تو معین
و نصیر بیچارگانای دلبر مهربان آتشی در جان و
دل افروز و پرده اوهام بسوز دیده به مشاهده
جمالت روشن کن جان و وجدانم غبطه گزار و
گلشن فرما از هر قیدی آزاد کن الطاف بی پایان
عطا نما تا جز تو نینیم و به غیر از راه محبت
نیویم و جز راز دلبری تو نگویم توئی بیننده و
بخشنده و توانا. ع ع

هُوَاللَّهُ

ای خداوند بیمانند کودکی بینوا را پناه باش و
بیچاره پرگناه را آمرزنده و مهربانای پروردگار هر

است و این صحرای وسیع وادی ایمن و شعله
طور پروردگارا فیض ابدی بخش و فوز سرمدی
ده تا به خدمت امرت قیام نمایند و آن کشور را
به جلیل اکبر دلالت کنند توئی دهنده و بخشنده
و مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای بی نیاز این کنیز ناچیز را در آستان مبارکت
قبول فرما و این بال و پر شکسته را در هوای
قدس عنایتت پرواز ده این فقیره را به کنز غنا
دلالت فرما و این ذلیله را به درگاه عزّت
هدایت کن . ع ع

زلال خمر عنایتک و رحیق فضلک و الطافک * و
اِنَّکَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلٰی مَا تَشَاءُ وَاَنْتَ اَنْتَ
الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ * اٰی رَبِّ فَاَسْتَقِمْنَا عَلٰی حَبِّکَ
بَیْنَ خَلْقِکَ * لِاَنَّ هٰذَا اَعْظَمُ عَطِيَّتِکَ لِبَرِيَّتِکَ و
اِنَّکَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ *

دعای صبح

﴿هُوَ السَّمْعُ الْمُجِيبُ﴾

یا الهی أصبحت فی جوارک و الذی استجارک
ینبغی أن یکون فی کنف حفظک و حصن
حمایتک * اٰی رَبِّ نُوْرٍ باطنی بانوار فجر ظهورک
کما نُورَتِ ظاهری بنور صباح عطائك *

بر پیمان و ایمانت ثابت و استوار رَبِّ وَفَّقَهَا عَلَى
مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ.

ع ع

هُوَالله

ای دلبر آفاق این جمع نساء ترا کنیزانند و از
شدت محبت اشک ریزان و از کمال شوق کف
زنان و پاکوبان افروخته اند و جان سوخته و از ما
سوی تو دو دیده دوخته ای دلبر مهربان این
ورقات فانیات را پر شور و شعله نما تا از لمعه نور
در صحرای طور اقتباس کنند و رَبِّ اَرِنِي گویان
یوم لقا را احساس نمایند پروردگارا هر چند ایام
غیبت است ولی این قرن عظیم ترا عصر ظهور

دعای خواب

﴿أَنْتَ الذَّاكِرَ وَأَنْتَ الْمَذْكُورُ﴾

یا الهی و سیدی و مقصودی أراد عبدك أن ینام
فی جوار رحمتك و یستریح فی ظلّ قباب
فضلك مستعیناً بحفظك و حراستك * آی ربّ
أسألك بعینك الّتی لاتنام أن تحفظ عینی عن
النّظر الی دونك ثمّ زد نورها لمشاهدة آثارك و
النّظر الی أفق ظهورك * أنت الّذی ضعف
کینونة القدرة عند ظهورات قدرتك * لا إله إلاّ
أنت القویّ الغالب المختار *

دعای خروج از شهر

﴿هُوَ اللهُ تَعَالَى شَأْنَهُ الْعِظَمَةُ وَالْأَقْتِدَارُ﴾

یا ایها المذكور لدى المظلوم، فی حین الخروج
عن المدينة قل إلهی إلهی خرجت من بیتی
معتصماً بحبل عنایتک و أودعت نفسی تحت
حفظک و حراستک * أسألك بقدرتک الّتی بها
حفظت اولیائک من کلّ ذی غفلة و ذی شرارة و
کلّ ظالم عنید و کلّ فاجر بعید بان تحفظنی
بجودک و فضلک ثمّ أرجعنی الی محلّی بحولک
و قوتک انّک أنت المقتدر المهیمن القیوم *

بخشنده و درخشنده و پاینده و مهربان و توئی
کریم و رحیم و عظیم الأحسان و کثیر الغفران
انّک انت التّوّاب یا ربّ الأرباب . ع ع

هُوَ الْإِبْهَى

پروردگارا پاک کردگارا این ورقه خضره نضره که
در ریاض محبّت روئیده و در حدیقه معرفت از
شجره عنایت دمیده چشمش به افق الطاف بی
پایان باز است و قلبش در خلوتگاه راز محرم و با
واقفان راز دمساز و همراز از ملکوت ابهات
تأییدی بفرما و از جبروت اعلایت توفیقی عنایت
کن که بر عهد و میثاقت مستقیم و برقرار ماند و

دعای شکر

﴿هُوَ اللهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعِظْمَةُ وَالْاِقْتِدَارُ﴾

الهي الهي أشكرك في كلِّ حال و أحمدك في
جميع الاحوال * في النعمة الحمد لك يا اله
العالمين و في فقدها الشكر لك يا مقصود
العارفين * في البأساء لك الثناء يا معبود من في
السّموات و الارضين و في الضراء لك السّناء يا
من بك انجذبت أفئدة المشتاقين * في الشدّة
لك الحمد يا مقصود القاصدين و في الرّخاء
لك الشكر يا أيّها المذكور في قلوب المقرّبين *
في الثروة لك البهاء يا سيّد المخلصين و في
الفقر لك الامر يا رجاء الموحّدين * في الفرح
لك الجلال يا لا إله إلا أنت و في الحزن لك

بود و به مثابه آئینه آرزوی نور تجلی مینمود ای
آمرزگار این هوشیار را به بارگاه بزرگواری خویش
راه ده و این مرغ دست آموز را به حدیقه بقا
پرواز بخش این مشتاق پر احتراق را به وثاق
وصال داخل کن و این آشفته پریشان را از
حرمان نجات بخش و به ایوان رحمن در آرای
پروردگار هر چند گنه کاریم توئی آمرزگار هر چند
غریق بحر عصیانیم توئی خداوند مهربان عفو
قصور فرما و مغفرت موفور بنما فیض حضور
بخش و صهبای سرور بنوشان ما اسیر خطائیم و
توئی امیر عطا ما غریق معصیتیم و تو خداوند
رحمت کبری هر چه هستیم منسوب به آستان
توئیم و هر چه باشیم مقیم درگاه تو توئی

به روح وحدت عالم انسانی زنده نما لسان
ناطق ده قلب فارغ بخش حجج و برهان الهام
کن و سبب هدایت نفوس فرما توئی مقتدر و
توانا و توئی کریم و رحیم و دانا . ع ع

یزدان مهربانا

این کنیز عزیز وله انگیز بود و با عقل و تمیز
مشتاق دیدار بود و آرزوی آن دیار مینمود و با
چشمی اشکبار توجه به ملکوت اسرار داشت
بسا شبها که مشغول به راز و نیاز بود و بسا روزها
به یاد تو همدم و دمساز هیچ صبحی غافل نبود
و هیچ شامی آفل نگشت مانند مرغ خوش
آهنگ هر دم به تلاوت الواح و آیات مشغول

الجمال یا لا إله إلا أنت * في الجوع لك
العدل یا لا إله إلا أنت وفي الشَّبَع لك الفضل
یا لا إله إلا أنت * فی الوطن لك العطاء یا لا
إله إلا أنت وفي الغربة لك القضاء یا لا إله إلا
أنت * تحت السَّيف لك الافضال یا لا إله إلا
أنت وفي البيت لك الكمال یا لا إله إلا أنت *
فی القصر لك الكرم یا لا إله إلا أنت وفي
التُّراب لك الجود یا لا إله إلا أنت * فی
السَّجن لك الوفاء یا سابغ التَّعم وفي الحبس
لك البقاء یا مالك القدم * لك العطاء یا مولی
العطاء و سلطان العطاء و مالك العطاء أشهد
أنك محمود فی فعلك یا أصل العطاء و مطاع

فی حکمک یا بحر العطاء و مبدأ العطاء و مرجع
العطاء*

دعای صیام (روزه)

﴿هُوَ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ﴾

یا إله الرحمن و المقتدر علی الامکان تری
عبادک و أرقائك الذین یصومون فی الايام بأمرک
و ارادتک و یقومون فی الاسحار لذكرك و ثنائک
رجاء ما کنز فی کنائز فضلک و خزائن جودک و
کرمک * أسألك یا من یدک زمام الممکنات و
فی قبضتک ملکوت الأسماء و الصّفات بأن لا
تحرم عبادک عن أمطار سحاب رحمتک فی
ایامک و لا تمنعهم عن رشحات بحر رضائک*

حمایت صیانت فرما توئی عفو غفور و راحم یوم
النشورای خداوند این مادر و فرزند را در بحبوحه
جنت ابهی ملجأ و پناه ده و در جوار رحمت
کبری بعد از عروج از عالم ادنی منزل و مأوی
بخش انک انت الکریم المتعال . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند این کنیز مستمند را در ملکوت
خویش قبول نما و به فیض ابدی محفوظ فرما
جام عشق بنوشان و نور عرفان بخش در چشمه
ایوب غوطه ده و از محن و آلام اخلاق بشری
شفا بخش پرتوی از صفات خویش مبدول فرما
آسمانی کن ربّانی نما نفثات روح القدس بدم

خوی رحمانی جویم نشر تعالیم الهی نمایم
فیض ابدی طلبم و موهبت الهی خواهم توئی
دهنده و بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار ای آمرزگار این امه موقنه ات را با
اولاد و احفاد بر عهد و میثاقت ثابت و مستقیم
فرما و بر پیمانت محکم و استوار نما و از امتحان
و افتتان محفوظ و مصون بدار و از مادون خود
مستغنی و بی نیاز کن و در پناه عفو و غفران
منزل و مأوی بخش و نور دیده اش و فلذّه
کبدش را از هر مشکلی و بلیّه شدیده رهائی
بخش و روح و جانش و پسر مهربانش در کھف

أى ربّ قد شهدت الذّرات بقدرتك و سلطانك
و الآيات بعظمتك و اقتدارك* فارحم يا إله
العالم و مالك القدم و سلطان الامم عبادك
الذّين تمسّكوا بحبل أوامرك و خضعوا عند
ظهورات أحكامك من سماء مشيتك* أى ربّ
ترى عيونهم ناظرة الى أفق عنایتك و قلوبهم
متوجّهة الى بحور الطافك و أصواتهم خاشعة
لندائك الاحلى الذّي ارتفع من المقام الاعلى
باسمك الابهي* أى ربّ فانصر أحبّتك الذّين
نبدوا ما عندهم رجاء ما عندك و أحاطتهم
البأساء و الضّراء بما أعرضوا عن الورى و أقبلوا
الى الأفق الاعلى* أى ربّ أسألك بأن
تحفظهم من شئون النفس و الهوى و تؤيّدهم

بر خيزد و لآلى سلاله نجيبه مقدسه بر ساحل
وجود ريزد مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا
يَبْغِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَخْرُجُ مِنْهُمَا
الَّذُؤُكُوُ وَ الْمَرْجَانُ . اى خداوند مهربان اين اقتران
را اسباب توليد دُرِّ و مرجان فرما اَنك انت
المقتدر العزيز الغفور الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ . ع ع

هُوَاللَّهُ

پروردگارا عنایت فرما هدایت بخش پرورش ده
نشو و نما عطا کن بنت ملکوت نما فیض
لاهورت بخش روحانی کن نورانی نما رحمانی
کن آسمانی فرما تا از عالم طبیعت رها یابم و از
جهان ماوراء طبیعت خبر گیرم زنده شوم خلق و

على ما ينفعهم فى الآخرة و الاولى * اى ربّ
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْرُومِ الَّذِي ينادى
بأعلى النداء فى ملكوت الانشاء و يدعو الكل
الى سدرة المنتهى و المقام الاقصى بأن تنزل
علينا و على عبادك من أمطار سحاب رحمتك
ليطهرنا عن ذكر غيرك و يقربنا الى شاطئ بحر
فضلك * اى ربّ فاكتب لنا من قلمك الاعلى
ما يبقى به ارواحنا فى جبروتك و أسمائنا فى
ملكوتك و أجسادنا فى كنائز حفظك و أجسامنا
فى خزائن عصمتك * اَنك أنت المقتدر على ما
كان و ما يكون * لا إله إلا أنت المهيمن القيوم
* اى ربّ ترى أيادى الرّجاء مرتفعة الى سماء
جودك و كرمك * أسألك بأن لا ترجعها الا بكنوز

عطائك و احسانك * اى ربّ فاكذب لنا و
لاّبائنا و أمّهاتنا كلمة الغفران ثمّ اقض لنا ما
أردناه من طمطام فضلك و مواهبك ثمّ اقبل منّا
يا محبوبنا ما عملناه في سبيلك * انك أنت
المقتدر المتعالى الفرد الواحد الغفور العطوف*

دعاى نوروز

﴿الاعظم﴾

لك الحمد يا إلهى بما جعلت النيروز عيداً للّذين
صاموا في حبك و كفّوا أنفسهم عمّا يكرهه
رضائك * اى ربّ اجعلهم من نار حبك و حرارة
صومك مشتعلين فى أمرك و مشتغلين بذكرك و
ثنائك * اى ربّ لَمَّا زَيَّنْتَهُمْ بِطَرَازِ الصَّوْمِ زَيَّنْتَهُمْ

بخش و آیت تفرید فرما و جمیع اهل و اطفال و
یارانش را دوست دار. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیمانند به حکمت کبرایت اقتراں در
بین اقراں مقدر فرمودی تا سلاله انسان در عالم
امکان تسلسل یابد و همواره تا جهان باقی به
عبودیت و عبادت و پرستش و ستایش و نیایش
درگاه احدیت مشغول و مألوف کردند و ما
خَلَقْتَ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونََ حَال این دو
مرغ آشیانه محبت را در ملکوت رحمانیت
عقد اقتراں بند و وسیله حصول فیض جاودان
فرما تا از اجتماع آن دو بحر محبت موج الفت

توئی بخشنده فیض موفور ای آمرزگار هر چند
گنه کاریم ولی امید به وعد و نوید تو داریم و هر
چند در ظلمت خطا مبتلائییم ولكن توجه به
صبح عطا داشته و داریم به آنچه سزاوار درگاه
است معامله کن و هر چه شایگان بارگاه است
شایان فرما توئی غفور توئی عفو و توئی بخشنده
هر قصور. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این بنده جان نثار را در پناه
ملکوت ابهات محفوظ و مصون دار و در ظلّ
شجره انیسایت محفوظ و مسرور قوت توحید

بطراز القبول بفضلک و احسانک لانّ الاعمال
کلّها معلّقة بقبولک و منوطة بأمرک * لو تحکم
لمن أفطر حکم الصّوم انه ممّن صام في أزل
الآزال و لو تحکم لمن صام حکم الافطار انه
ممّن اغبر به ثوب الامر و بعد عن زلال هذا
السّلسال * أنت الّذی بك نصبت رایة أنت
المحمود فی فعلک و ارتفعت أعلام أنت
المطاع فی أمرک * عرّف یا الهی عبادک هذا
المقام ليعلموا شرف کلّ أمر بأمرک و کلمتک و
فضل کلّ عمل باذنک و ارادتک و لیروا زمام
الاعمال فی قبضة قبولک و أمرک لئلا یمنعهم
شیء عن جمالك فی هذه الايام الّتی فیها ینطق
المسیح الملك لك یا موجد الرّوح و یتکلم

الحبيب لك الحمد يا محبوب بما أظهرت
جمالك وكتبت لاصفيائك الورود في مقرّظهور
اسمك الاعظم الذي به ناح الامم الا من
انقطع عما سواك مقبلاً الى مطلع ذاتك و مظهر
صفاتك * أي ربّ قد أفطر اليوم غصنك و من
في حولك بعد ما صاموا في جوارك طلباً
لرضائك قدر له و لهم و للذين وردوا عليك في
هذه الايام كلّ خير قدرته في كتابك ثمّ ارزقهم
ما هو خير لهم في الدنيا و الآخرة * انك أنت
العليم الحكيم*

مريض را علاجی عطا کن با قلبی سوزان و
چشمی گریان به درگاهت مناجات مینمایم ای
خدا در سببیت هر بلائی را مهیا هستم و هر
صدمه ای را به جان و دل آرزو نمایم ای خدا از
امتحان محافظه نما تو میدانی که از هر چیزی
گذشته ام و از هر فکری فارغ شده ام جز ذکر تو
شغلی ندارم و جز خدمت آرزویی نخواهم. ع ع

هُوالله

ای پروردگار پدر و مادر این بنده درگاه را در
دریای غفران غوطه ده و از گناه و خطا پاک و
مقدس نما عفو و بخشش شایان نما و غفران و
آمرزش ارزان کن توئی آمرزنده و توئی غفور

دعای شفا

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ اَلْاَمْنَعِ اَلْاَقْدَسِ اَلْاَرْفَعِ اَلْاَبْهٰی ﴾
بِكَ يَا عَلِيُّ بِكَ يَا وَفِيُّ بِكَ يَا بَهِيَّ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا سُلْطَانُ بِكَ يَا رَفَعَانُ بِكَ يَا دَيَّانُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا أَحَدُ بِكَ يَا صَمَدُ بِكَ يَا فَرْدُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي *
بِكَ يَا سُبْحَانُ بِكَ يَا قُدْسَانُ بِكَ يَا مُسْتَعَانُ *
أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا
بَاقِي * بِكَ يَا عَلِيمُ بِكَ يَا حَكِيمُ بِكَ يَا
عَظِيمُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا رَحْمَنُ بِكَ يَا عَظْمَانُ

میدان قربانی شتابد فیض رحمانی یابد و
مواهب آسمانی جوید. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خدا تو شاهی و گواهی که در دل و جان
آرزویی ندارم جز آنکه به رضایت موفق گردم و
به عبودیتت مؤید شوم به خدمتت پردازم و در
کرم عظمتت بکوشم و جان و دین را در راهت
فدا نمایم توئی دانا توئی بینا هیچ آرزویی جز
این ندارم که از محبتت سر به کوه و صحرا نهم و
فریاد به ظهور ملکوتت نمایم و ندایت را به
جمعیت گوشها برسانم ای خدا این بیچاره را چاره
ئی بخش و این دردمند را درمانی ده و این

هُوَاللَّهُ

ای خداوند تو آگاهی و دانا و بینا که آنی فراغت
از یاد یارانت ندارم و بدون ذکر ایشان نفسی
برنیارم و به جز لقایشان آرزویی ندارم محبتشان
راحت جان است و لقایشان مسرت وجدان ای
خداوند شکر ترا که یاران ارحمند را هوشمند
فرمودی و هر مستمند را از کنز هدایت بهره مند
کردی مواهب بیکران مبذول داشتی و بخشش
بی پایان شایان فرمودی هدایت کبری رایگان
بخشیدی و موهبت عظمی ارزان نمودی پس
این یاران را در ملکوت بزرگوار فرما و با
یکدیگر رؤف و مهربان فرما تا هر یک بجهت
دیگری جانفشانی نماید و گوهر افشانی کند و به

بِكَ يَا قَدْرَانُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَعْشُوقَ بِكَ يَا
مَحْبُوبَ بِكَ يَا مَجْدُوبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَزِيزُ بِكَ
يَا نَصِيرُ بِكَ يَا قَدِيرُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا حَاكِمُ
بِكَ يَا قَائِمُ بِكَ يَا عَالِمُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا رُوحَ بِكَ
يَا نُورَ بِكَ يَا ظُهُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَعْمُورُ بِكَ يَا
مَشْهُورُ بِكَ يَا مَسْتُورُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا غَائِبُ
بِكَ يَا غَالِبُ بِكَ يَا وَاهِبُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ

برهان و چون گل خندان کن و چشم را مانند ابر
گریان فرما تا در آتش عشقت بسوزد و بسازد و به
آهنگ خوشی به مدائح و نعوت پردازد و بنوازد
ای پروردگار کامکار فرما و در دو جهان سرفراز
کن توئی مقتدر و توانا . عبدالبهاء عباس

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بیهمتا این نفوس را سرا پا نورانی و
قلوبشان را رحمانی کن و جانشان را سبحانی
نما تا در جمیع مراتب به آنچه لایق این یوم
عظیم است قیام نمایند و موفق به رضای تو
شوند . ع ع

أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا قَادِرُ
بِكَ يَا نَاصِرُ بِكَ يَا سَائِرُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا صَانِعُ
بِكَ يَا قَانِعُ بِكَ يَا قَالِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا طَالِعُ بِكَ
يَا جَامِعُ بِكَ يَا رَافِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَانِعُ بِكَ
يَا صَانِعُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَلِيلُ بِكَ يَا جَمِيلُ
بِكَ يَا فَضِيلُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَادِلُ بِكَ يَا
فَاضِلُ بِكَ يَا بَازِلُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا قِيَوْمُ بِكَ يَا

هُوَ الْإِبْهِيُّ الْإِبْهِيُّ

ای یزدان پاک این بنده دیرین را اندوهگین
مخواه شادمانی آسمانی بخش و فرّ یزدانی بده
ستاره روشن نما و گل گلشن کن سرور آستان نما
و افسر جهان بالا بر سر نه رویش را بدرخشان و
گوهرش را بیفشان جانش را مشکبار کن و دلش
را گلزار نما تا بوی خوی خوشش جان پرور گردد
و پرتو رویش افزون از ماه و اختر توئی مهربان و
توئی بخشنده و توانا .

هُوَ اللَّهُ

ای دلبر آفاق بنده مشتاق را نصیبی از اشراق
ده روح را پرفتوح کن و دل را از بند آب و گل

دَيْمُومٌ بِكَ يَا عَلُومٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَظُومٌ بِكَ يَا
قَدُومٌ بِكَ يَا كَرُومٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي
وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَحْفُوظٌ بِكَ يَا
مَلْحُوظٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا عَطُوفٌ بِكَ يَا رَوْوْفٌ
بِكَ يَا لَطُوفٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا مَلَادٌ بِكَ يَا مَعَادٌ
بِكَ يَا مُسْتَعَادٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ
أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا غِيَاثٌ بِكَ يَا
مُسْتَعَاثٌ بِكَ يَا نَفَاثٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا كَاشِفٌ
بِكَ يَا نَاشِفٌ بِكَ يَا عَاطِفٌ * أَنْتَ الْكَافِي وَ

مظهر موهبت بفرما روز به روز ترقی بخش و
الطاف افزون فرما تا این نفوس نفیسه به اعلی
درجۀ فلاح و نجاح وصول بیابند توئی مقتدر و
توئی دهنده و بخشنده و بینا . عبدالبهاء عباس

هُوَاللَّهُ

ای رحمان ای رحیم دلی چون مرآت لطیف
صافی عطا کن تا به انوار محبت روشن و منیر
گردد و به الهامات روحانیّه و معنویّه ملهم فرما
تا عالم وجود را چون بهشت برین نماید . ع ع

أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَانُ
بِكَ يَا جَانَانُ بِكَ يَا إِيْمَانُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
سَاقِي بِكَ يَا عَالِي بِكَ يَا غَالِي * أَنْتَ الْكَافِي
وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
ذِكْرَ الْأَعْظَمِ بِكَ يَا اسْمَ الْإِكْرَمِ بِكَ يَا رَسْمَ
الْأَقْدَمِ * أَنْتَ الْكَافِي وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا سُبُوحَ بِكَ يَا قُدُّوسَ
بِكَ يَا نُزُّوهُ * أَنْتَ الْكَافِي وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا فَتَّاحَ بِكَ يَا نَصَّاحَ بِكَ
يَا نَجَّاحَ * أَنْتَ الْكَافِي وَأَنْتَ الشَّافِي وَأَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا حَبِيبَ بِكَ يَا طَيِّبَ
بِكَ يَا جَدِيبَ * أَنْتَ الْكَافِي وَأَنْتَ الشَّافِي وَ

أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا جَلالُ بِكَ يَا
جَمالُ بِكَ يَا فَضالُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَاثِقُ بِكَ
يَا عاشِقُ بِكَ يَا فالِقُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَهَّاجُ
بِكَ يَا بلاجُ بِكَ يَا بَهَّاجُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ أَنْتَ
الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا وَهَّابُ
بِكَ يَا عَطافُ بِكَ يَا رَأْفُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
نابِثُ بِكَ يَا ثابِثُ بِكَ يَا ذابِثُ * أَنْتَ الْكَافِي
وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * بِكَ يَا
نافِذُ بِكَ يَا لَاحِظُ بِكَ يَا لَافِظُ * أَنْتَ الْكَافِي وَ
أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * يَا ظاهِرُ

از مسکرات و دخان رهائی بخش و از افیون
مورث جنون نجات و رهائی ده و به نفحات
قدس مأنوس کن تا نشأه از بادۀ محبت الله یابند
و فرح و سرور از انجذابات به ملکوت ابھی
جویند چنانچه فرمودی :

" آنچه در خمخانه داری نشکند صفرای

عشقزان شراب معنوی ساقی همی بحری بیار"

ع ع

هُوالله

ای پروردگار مهربان این کسان بنده آستانند و در
نهایت صدق و راستی و درستی جام آمال
سرشار فرما انوار تابان کن پرتو عنایت ببخش

افروزد و پردهٔ ظلمات شبهات بسوزد توئی قادر و
بینا و حی و توانا و داننده و شنوا راز درون را ابراز
نما خارزار دلها را گلشن و گلزار کن روح را
فتوحی بخش و جان و وجدان را بشارت و نشاء
صبحی عنایت فرما. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار اهل بها را در هر موردی تنزیه و
تقدیس بخش و از هر آلودگی پاکی و آزادگی
عطا کن و از ارتکاب هر مکروه نجات ده و از
قیود هر عادت رهائی بخش تا پاک و آزاد
باشند و طیب و طاهر گردند سزاوار بندگی آستان
مقدس شوند و لایق انتساب به حضرت احدیت

مَسْتُورُ يَا غَائِبُ مَشْهُورُ يَا نَاطِرُ مَنْظُورُ * أَنْتَ
الْكَافِي وَ أَنْتَ الشَّافِي وَ أَنْتَ الْبَاقِي يَا بَاقِي * يَا
قَاتِلَ عُشَاقٍ يَا وَهَبَ فُسَّاقٍ يَا كَافِي بَكٍ يَا كَافِي
يَا شَافِي بَكٍ يَا شَافِي يَا بَاقِي بَكٍ يَا بَاقِي أَنْتَ
الْبَاقِي يَا بَاقِي * سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي *
أَسْأَلُكَ بِجُودِكَ الَّذِي بِهِ فَتَحْتَ أَبْوَابَ الْفَضْلِ
وَ الْعَطَاءِ وَ بِهِ أَسْتَقَرَّ هَيْكَلُ قُدْسِكَ عَلَى عَرْشِ
الْبَقَاءِ وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي بِهَا دَعَوْتَ الْمُمَكِنَاتِ
عَلَى حُؤَانِ مَكْرَمَتِكَ وَ إِنْعَامِكَ وَ بِعِنَايَتِكَ الَّتِي
بِهَا أَحْبَبْتَ فِي نَفْسِكَ مِنْ قَبْلِ كُلِّ مَنْ فِي
السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ فِي حِينِ ظُهُورِ عَظَمَتِكَ وَ
سَلْطَنَتِكَ وَ طُلُوعِ عِزِّ حُكُومَتِكَ بِكَلِمَةِ (بَلَى)
كَ وَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى الْأَعْظَمِ وَ بِهَذِهِ

الْأَصْفَاتِ الْعُلْيَا الْأَكْرَمِ وَبِذِكْرِكَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَ
 بِجَمَالِكَ الْأَلْطَفِ الْأَصْفَى وَبِنُورِكَ الْخَفِيِّ فِي
 سُرَادِقِ الْأَخْفَى وَبِأَسْمِكَ الْمُتَقَمِّصِ بِقَمِيصِ
 الْبَلَاءِ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ أَنْ تَحْفَظَ حَامِلَ
 هَذِهِ الْوَرَقَةِ الْمُبَارَكَةِ * ثُمَّ الَّذِي يَقْرُوهَا ثُمَّ الَّذِي
 يُقْلِقُ عَلَيْهَا ثُمَّ الَّذِي يَمُرُّ فِي حَوْلِ بَيْتِ أَلَّتِي هِيَ
 فِيهَا * ثُمَّ أَشْفِ بِهَا كُلَّ مَرِيضٍ وَعَلِيلٍ وَفَقِيرٍ عَنِ
 كُلِّ بَلَاءٍ وَآفَةٍ وَمَكْرُوهٍ وَحُزْنٍ * ثُمَّ أَهْدِ بِهَا كُلَّ
 مَنْ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ فِي سُبُلِ هِدَايَتِكَ وَمَنْ هَاجَ
 فَضْلِكَ وَغُفْرَانِكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَافِي
 الشَّافِي الْحَافِظُ الْمُعْطَى الرَّؤُوفُ الْكَرِيمُ
 الرَّحِيمُ *

خوی تو در هجرانت گریبان دریدند و در حرمان
 زهر فراق چشیدند شب و روز گریبان تو اند و روز و
 شب نالان به سوی تو جز تو ندانند و غیر از تو
 نشناسند و جز به سوی تو ننالند توئی ملجأ و
 پناهشان و توئی مبدء و منتهاشان اگر برانی و یا
 بخوانی و پذیری و یا آبروی بندگان بریزی
 بزرگوار کنی و شرمسار فرمائی توئی مختار توئی
 پروردگار توئی آموزگار اگر بپسندی هر مستمند
 ارجمند گردد و اگر برانی هر بزرگوار خوار شود و
 هر گلی خار گردد و هر سروری خاک رهگذار
 پس ای آموزگار این بندگان را بنواز و کار این
 افتادگان را بساز شمعی در قلوبشان روشن کن و
 شهاب ثاقب بر هر اهرمن نما تا نور یزدانیت بر

هُوَالله

ای مهربان جانان همه اعضا و اجزایم به زیان
ملکوتی به شکر و ستایش ناطق و به نیاز و به
نیایش پرداخته در بن هر موئی هُوئی زخم در
سر هر کوئی نعره ئی بر آرم جانم فدای هر بنده
دیرینت هستیم قربان آن ندای شیرینت چون از
مشاهده بصر در عالم ناسوت محروم نمودی از
ادراک بصیرت در جهان ملکوت مایوس مفرما
توئی بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَالابهی

ای پروردگار این بیچارگان شیفته روی تواند و
افتاده کوی تو و سرمست جام هوی تو و عاشقان

لوح احتراق

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الْاَقْدَمِ الْاَعْظَمِ ﴾

قَدْ اَحْتَرَقَ الْمُخْلِصُونَ مِنْ نَارِ الْفِرَاقِ، اَيْنَ
تَشْعُشُعُ اَنْوَارِ لِقَائِكَ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
تُرِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي ظُلْمَاءِ الْهَجْرَانِ، اَيْنَ اِشْرَاقُ
صُبْحِ وَصَالِكَ يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَبَلَّبَلْ
اَجْسَادُ الْاَصْفِيَاءِ عَلٰى اَرْضِ الْبُعْدِ، اَيْنَ بَحْرُ
قُرْبِكَ يَا جَذَابَ الْعَالَمِينَ * قَدْ اَرْتَفَعَتْ اِيَادِي
الرَّجَاءِ اِلَى سَمَاءِ الْفَضْلِ وَالْعَطَاءِ، اَيْنَ اَمْطَارُ
كَرَمِكَ يَا مُجِيبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ قَامَ الْمُشْرِكُونَ
بِالْاِعْتِسَافِ فِي كُلِّ الْاَطْرَافِ، اَيْنَ تَسْخِيرُ قَلَمٍ
تَقْدِيرِكَ يَا مُسَحَّرَ الْعَالَمِينَ * قَدْ اَرْتَفَعَ نُبَاحُ
الِكِلَابِ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، اَيْنَ غَضَنْفَرُ غِيَاضِ

سَطْوَتِكَ يَا قَهَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتِ الْبُرُودَةُ
كُلَّ الْبَرِّيَّةِ، أَيْنَ حَرَارُهُ مَحَبَّتِكَ يَا نَارَ الْعَالَمِينَ *
قَدْ بَلَغَتِ الْبَلِيَّةُ إِلَى الْغَايَةِ، أَيْنَ ظُهُورَاتُ فَرْجِكَ
يَا فَرْجَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَحَاطَتْ الظُّلْمَةُ أَكْثَرَ
الْحَلِيقَةِ، أَيْنَ أَنْوَارُ ضِيَائِكَ يَا ضِيَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
طَالَتِ الْأَعْنَاقُ بِالنَّفَاقِ، أَيْنَ أَسْيَافُ أَنْتِقَامِكَ يَا
مُهْلِكَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَلَغَتِ الدَّلَّةُ إِلَى النِّهَايَةِ،
أَيْنَ آيَاتُ عِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتِ
الْأَحْزَانُ مَطْلَعَ أَسْمِكَ الرَّحْمَنِ، أَيْنَ سُورُ مَظْهَرِ
ظُهُورِكَ يَا فَرْحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ الْهَمُّ كُلَّ
الْأُمَّمِ، أَيْنَ أَعْلَامُ ابْتِهَاجِكَ يَا بَهْجَةَ الْعَالَمِينَ *
تَرَى مَشْرِقَ الْآيَاتِ فِي سُبْحَاتِ الْإِشَارَاتِ، أَيْنَ
إِصْبَعُ قُدْرَتِكَ يَا أَقْدَارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَتِ

عزیز و بخشنده و درخشنده و دانا لا اله الا انت
العزیز المستعان . ع ع

هُوَاللَّهُ

بخشنده یزدانا این بندگان آزادگان بودند و این
جانهای تابان بنور هدایت روشن و درخشنده
گشتند جامی سرشار از باده محبت نوشیدند و
اسراری بی پایان از اوتار معرفت شنیدند دل به
تو بستند و از دام بیگانگی جستند و به یگانگی
تو پیوستند این نفوس نفیسه را انیس لاهوتیان
فرما و در حلقه خاصان در آر و در خلوتگاه عالم
بالا محرم اسرار کن و مستغرق بحر انوار فرما
تویی بخشنده و درخشنده و مهربان . ع ع

نما قرن عظیمت را به عنایت قدیمت مزین کن
توئی مقتدر و توانا و توئی عالم و بینا . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای بخشنده مهربان یاران را دل و جان شادمان
کن و روح و وجدان جنت رضوان فرما در هر
دمی تأییدی جدید بخش و در هر نفسی نفس
رحمانی بفرست نفوس را آیات هدی کن و
وجوه را سرج ملاً اعلی زبانها گویا کن و گوشها
شنوا نما تا ترتیل آیات تقدیس کنند و استماع
الحان بدیع از ملکوت جدید هر یک را کوبی
کن و از افق موهبت کبری درخشنده فرما تا از
مشرق هدی بر قرون و اعصار بتابند توئی مقتدر و

رَعْدَةُ الظَّمَاءِ مَنْ فِي الْإِنشَاءِ، أَيْنَ فُرَاتُ عِنَايَتِكَ
يَا رَحْمَةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَخَذَ الْحِرْصُ مَنْ فِي
الْإِبْدَاعِ، أَيْنَ مَطَالِعُ الْإِنقِطَاعِ يَا مَوْلَى الْعَالَمِينَ
* تَرَى الْمَظْلُومَ فَرِيداً فِي الْغُرْبَةِ، أَيْنَ جُنْدُ سَمَاءِ
أَمْرِكَ يَا سُلْطَانَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تُرِكَتْ وَحْدَةً فِي
دِيَارِ الْغُرْبَةِ، أَيْنَ مَشَارِقُ وَفَائِكَ يَا وَفَاءَ الْعَالَمِينَ *
قَدْ أَخَذَتْ سَكَرَاتُ الْمَوْتِ كُلَّ الْآفَاقِ، أَيْنَ
رَشْحَاتُ بَحْرِ حَيَوَانِكَ يَا حَيَاةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ
أَحَاطَتْ وَسَاوِسُ الشَّيْطَانِ مَنْ فِي الْإِمْكَانِ، أَيْنَ
شِهَابُ نَارِكَ يَا نُورَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَغَيَّرَ أَكْثَرُ الْوَرَى
مِنْ سُكْرِ الْهَوَى، أَيْنَ مَطَالِعُ التَّقْوَى يَا مَقْصُودَ
الْعَالَمِينَ * تَرَى الْمَظْلُومَ فِي حِجَابِ الظَّلَامِ بَيْنَ
أَهْلِ الشَّامِ، أَيْنَ إِشْرَاقُ أَنْوَارِ صَبَاحِكَ يَا مِصْبَاحَ

هُوَ الْإِبْهِي

ای مهربان یزدان من این تن را جان بخش و به جانان برسان و از زندان برهان و به ایوان آسمان در آرزو جهان خاک تنگ است به عالم پاک بی رنگ پرواز ده و عالم ترابی ظلمانی است به جهان نورانی طیران بخش امکان نقص صرف و نیستی محض است از کمال وجوب مطلق جلوه و فیض بخش پستی را بلندی ده و مستمندی را ارجمندی عنایت فرما توده غبرا را جنت اعلی کن و گلشن دلها را حدیقه ابهی فرما بیهوشان را هوشی ده و خفتگان را بیدار نما و غافلان را هوشیار کن و محرومان را محرم اسرار نما و مجرمان را مظهر غفران کن و مایوسان را امیدوار

الْعَالَمِينَ * تَرَانِي مَمْنُوعًا عَنِ الْبَيَانِ، مِنْ أَيْنَ تَظْهَرُ نَعْمَاتُكَ يَا وَرَقَاءَ الْعَالَمِينَ * قَدْ غَشَّتِ الظُّنُونُ وَالْأَوْهَامُ أَكْثَرَ الْأَنَامِ، أَيْنَ مَطَالِعُ إِيقَانِكَ يَا سَكِينَةَ الْعَالَمِينَ * قَدْ غَرِقَ الْبِهَاءُ فِي بَحْرِ الْبَلَاءِ، أَيْنَ فُلُكُ نَجَاتِكَ يَا مُنْجِي الْعَالَمِينَ * تَرَى مَطْلَعَ آيَاتِكَ فِي ظُلُمَاتِ الْإِمْكَانِ، أَيْنَ شَمْسُ أَفْقِ عِنَايَتِكَ يَا نَوَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ حَبَّتْ مَصَابِيحُ الصِّدْقِ وَالصَّفَاءِ وَالْغَيْرَةِ وَالْوَفَاءِ، أَيْنَ سُؤُونََاتُ غَيْرَتِكَ يَا مُحَرِّكَ الْعَالَمِينَ * هَلْ تَرَى مَنْ يَنْصُرُ نَفْسَكَ أَوْ يَتَفَكَّرُ فِيهَا وَرَدَّ عَلَيْهَا فِي حُبِّكَ * إِذَا تَوَقَّفَ الْقَلَمُ يَا مَحْبُوبَ الْعَالَمِينَ * قَدْ كَسَّرَتْ أَغْصَانُ سِدْرَةِ الْمُتَنَهَى مِنْ هُبُوبِ أَرْيَاحِ الْقَضَاءِ، أَيْنَ رَايَاتُ نُصْرَتِكَ يَا مَنْصُورَ الْعَالَمِينَ *

پروردگاریست شایان فرما و آنچه شایان
آمرزگاریست ارزان کن توئی بخشنده و دهنده و
حفظ کننده و مهربان . ع ع

هو الله

ای پروردگار این تشنه سلسبیل حیات را از
چشمه حیوان بنوشان و این علیل را از درمان
ملکوتی معالجه فرما این مریض را شفای
حقیقی بخش و این طریح فراش را از دریاق
اعظم قوه و توانائی عطا فرما توئی شافی توئی
کافی و توئی وافی . ع ع

قَدْ بَقِيَ الْوَجْهُ فِي غُبَارِ الْإِفْتِرَاءِ، أَيْنَ أَرْيَا حُ
رَحْمَتِكَ يَا رَحْمَنَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَكَدَّرَ ذَيْلُ
الْتَّقْدِيسِ مِنْ أَوْلَى التَّدْلِيسِ، أَيْنَ طِرَازُ تَنْزِيهِكَ يَا
مُزَيِّنَ الْعَالَمِينَ * قَدْ رَكَدَ بَحْرُ الْعِنَايَةِ بِمَا اكْتَسَبَتْ
أَيْدِي الْبَرِيَّةِ * أَيْنَ أَمْوَاجُ فَضْلِكَ يَا مُرَادَ الْعَالَمِينَ
* قَدْ غُلِقَ بَابُ الْإِلْقَاءِ مِنْ ظُلْمِ الْأَعْدَاءِ * أَيْنَ
مِفْتَاحُ جُودِكَ يَا فَتَّاحَ الْعَالَمِينَ * قَدْ أَصْفَرَّتِ
الْأَوْرَاقُ مِنْ سَمُومِ أَرْيَاحِ النِّفَاقِ، أَيْنَ جُودُ
سَحَابِ جُودِكَ يَا جَوَادَ الْعَالَمِينَ * قَدْ تَعَبَّرَ
الْأَكْوَانُ مِنْ غُبَارِ الْعِصْيَانِ * أَيْنَ نَفْحَاتُ غُفْرَانِكَ
يَا غَفَّارَ الْعَالَمِينَ * قَدْ بَقِيَ الْغُلَامُ فِي أَرْضِ
جَدَبَاءَ * أَيْنَ غَيْثُ سَمَاءِ فَضْلِكَ يَا غِيَاثَ
الْعَالَمِينَ * أَنْ يَا قَلَمَ الْأَعْلَى قَدْ سَمِعْنَا نِدَاءَكَ

هُوَ الْإِبْهِي

ای یزدان مهربان قصورم چوق و عمل مبرورم
یوق گنهکارم بد کردارم غمگینم بی تمکینم
بیچاره ام آواره ام گرفتارم ستمکارم سن غفور
سن سن غیور سن سن صبور سن سن کاشف
ظلام دیجور سن الهی فضل ایله لطف ایله کرم
ایله رحمت ایله معامله ایله گوگلری شاد
ایله جانلری آزاد ایله احسان مزدا د ایله . ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار هر چند عاجز و نا توانم ولی تو قادر
و توانا شرمنده ایم درمانده ایم و عاجز مانده ایم
تو معینی تو ظهیری تو دستگیری آنچه سزاوار

الْأَحْلَى مِنْ جَبْرُوتِ الْبَقَاءِ أَنْ أَسْتَمِعَ مَا يَنْطِقُ بِهِ
لِسَانُ الْكِبْرِيَاءِ يَا مَظْلُومَ الْعَالَمِينَ * لَوْ لَا الْبُرُودَةُ
كَيْفَ تَظْهَرُ حَرَارَةُ بَيَانِكَ يَا مُبَيَّنَ الْعَالَمِينَ وَ لَوْ لَا
الْبَلِيَّةُ كَيْفَ أَشْرَقَتْ شَمْسُ أَصْطِبَارِكَ يَا
شُعَاعَ الْعَالَمِينَ * لَا تَجْزَعُ مِنَ الْأَشْرَارِ قَدْ خُلِقْتَ
لِلْأَصْطِبَارِ يَا صَبْرَ الْعَالَمِينَ * مَا أَحْلَى إِشْرَاقَكَ
مِنْ أَفْقِ الْمِيثَاقِ بَيْنَ أَهْلِ الْأَتْفَاقِ وَ أَشْتِيَاقَكَ بِاللَّهِ
يَا عِشْقَ الْعَالَمِينَ * بِكَ أَرْتَفَعَ عِلْمُ الْإِسْتِقْلَالِ
عَلَى أَعْلَى الْجِبَالِ وَ تَمَوَّجَ بَحْرُ الْإِفْضَالِ يَا وَهَّ
الْعَالَمِينَ * بِوَحْدَتِكَ أَشْرَقَتْ شَمْسُ التَّوْحِيدِ وَ
بِغُرْبَتِكَ زَيْنَ وَطْنِ التَّجْرِيدِ أَنْ أَصْطَبِرَ يَا غَرِيبَ
الْعَالَمِينَ * قَدْ جَعَلْنَا أَلْدَلَّةَ قَمِيصِ الْعِزَّةِ وَ الْبَلِيَّةِ
طِرَازَ هَيْكَلِكَ يَا فَخْرَ الْعَالَمِينَ * تَرَى الْقُلُوبَ

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند پر عطا صد هزار امیر در کمندت
اسیر و هزاران سروران در آستانت پاسبان این
نفس نفیس را به انفاس طیب ریاض احدیتت
مشام معطر نموده و به مشاهده آیات وحدانیتت
دیده منور کرده حال مانند باز ساعد شهریاری در
خطر تعرض جعدان حسود و زاغان عنود است
ای پروردگار تو حفظ و حمایت فرما و بر رضایت
موفق کن و این نهال بیهمال باغ هدایت را به
فیض عنایت هر دم طراوت و لطافت و تر و
تازگی عطا فرما تا میر وفا گردد و شمع منیر
انجمن اصفیاء توئی مقتدر و توانا . ع ع

مِلَّتْ مِنَ الْبَغْضَاءِ وَ لَكَ الْإِغْضَاءُ يَا سَتَارَ
العَالَمِينَ * إِذَا رَأَيْتَ سَيْفًا أَنْ أَقْبَلَ إِذَا طَارَ سَهْمٌ
أَنْ أَسْتَقْبَلَ يَا فِدَاءَ الْعَالَمِينَ * أَتَنُوحُ أَوْ أُنُوحُ بَلْ
أَصِيحُّ مِنْ قَلَّةٍ نَاصِرِيكَ يَا مَنْ بَكَ أَرْتَفَعَ نُوحُ
العَالَمِينَ * قَدْ سَمِعْتُ نِدَاءَكَ يَا مَحْبُوبَ الْأَبْهَى ،
إِذَا أَنْارَ وَجْهَ الْبَهَاءِ مِنْ حَرَارَةِ الْبَلَاءِ وَ أَنْوَارِ
كَلِمَتِكَ النُّورِاءِ وَ قَامَ بِالْوَفَاءِ فِي مَشْهَدِ الْفِدَاءِ
نَاطِرًا رِضَاءَكَ يَا مُقَدَّرَ الْعَالَمِينَ * أَنْ يَا عَلِيَّ قَبْلَ
أَكْبَرَ أَنْ أَشْكُرَ اللَّهَ بِهَذَا اللَّوْحِ الَّذِي تَجَدُّ مِنْهُ
رَائِحَةٌ مَظْلُومِيَّتِي وَ مَا أَنَا فِيهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَعْبُودِ
العَالَمِينَ * لَوْ يَقْرُؤُهُ الْعِبَادُ طُرًّا وَ يَتَفَكَّرُونَ فِيهِ
لَيُضْرِمُ فِي كُلِّ عَرَقٍ مِنْ عُرُوقِهِمْ نَارًا يَسْتَعْلِمُنَهَا
العَالَمِينَ *

﴿هُوَ السُّلْطَانُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

هَذِهِ وَرَقَةٌ الْفِرْدَوْسِ تُغْنِي عَلَى أَفْنَانِ سِدْرَةِ الْبَقَاءِ
بِالْحَنِ قُدْسٍ مَلِيحٍ * وَ تُبَشِّرُ الْمُخْلِصِينَ إِلَى
جِوَارِ اللَّهِ وَ الْمُوَحِّدِينَ إِلَى سَاحَةِ قُرْبِ كَرِيمٍ * وَ
تُخْبِرُ الْمُنْقَطِعِينَ بِهَذَا النَّبَأِ الَّذِي فَصَّلَ مِنْ نَبَأِ اللَّهِ
الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْفَرِيدِ * وَ تَهْدِي الْمُحِبِّينَ إِلَى
مَقْعَدِ الْقُدْسِ ثُمَّ إِلَى هَذَا الْمَنْظَرِ الْمُنِيرِ * قُلْ إِنَّ
هَذَا لَمَنْظَرُ الْأَكْبَرِ الَّذِي سَطَرَ فِي الْأَوْحَانِ الْمُرْسَلِينَ
* وَ بِهِ يُفْصَلُ الْحَقُّ عَنِ الْبَاطِلِ وَ يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ
حَكِيمٍ * قُلْ إِنَّهُ لَشَجَرُ الرُّوحِ الَّذِي أَثْمَرَ بِفَوَاكِهِ
اللَّهُ الْعَلِيِّ الْمُقْتَدِرِ الْعَظِيمِ * أَنْ يَا أَحْمَدُ فَاشْهَدْ
بِأَنَّهُ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ السُّلْطَانُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ

پروردگار ابرار را بزرگوار کن و فیض ابدی آشکار
کن اسرار پدیدار نما و انوار انتشار ده هر دلی را
همدم یادت کن و هر چشمی را روشن و بینا
دوستان را عزیز کن و یاران با فرهنگ و تمیز نما
هر یک را شمع جمع کن و شاهد انجمن نما و
سرو این چمن کن و طاوس این گلشن نما تا
جهان را تزئین بخشد و این نور مبین منتشر
نمایند و جبین به پرتو فیض قدیم بیارایند توئی
مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و بینا لا
اله الا انت الکریم الرحیم المعطی الفضال.

نهایت اشتیاقند و از فرقت جمال و کمالت در
 غایت احتراق حال سوی تو شتافتند تا بوی تو
 بویند کوی تو جویند روی تو بیند ای ایزد مهربان
 از این جهان رها یافتند و به جهان تو پرواز
 نمودند به ملکوت خویش راه ده و درگلتن بقا
 لانه و آشیانه عطا کن تا به آهنگ تقدیس
 پردازند و نغمه بدیع بنوازند و به آواز خوش
 گلبانگ توحید برافرازند توئی بخشنده و توئی
 آمرزنده و توئی درخشنده و مهربان . ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند یاران هوشمند را بنواز عیش روحانی
 مهیا ساز بزم ربّانی بیارا و جمال نورانی بنمای

الْقَدِيرُ * وَ الَّذِي ارْسَلَهُ بِاسْمِ عَلِيِّ هُوَ حَقٌّ مِنْ
 عِنْدِ اللّٰهِ وَاِنَّا كُلُّ بَاْمِرِهِ لَمِنَ الْعَامِلِيْنَ * قُلْ يَا قَوْمِ
 فَاتَّبِعُوا حُدُودَ اللّٰهِ الَّتِي فُرِضَتْ فِي الْبَيَانِ مِنْ لَدُنِّ
 عَزِيْزِ حَكِيْمٍ * قُلْ اِنَّهُ لَسُلْطٰنُ الرَّسُلِ وَاِنَّ كِتٰبَهُ لَآمُّ
 الْكِتٰبِ اِنَّ اَنْتُمْ مِنَ الْعٰرِفِيْنَ * كَذٰلِكَ يَذْكُرْكُمْ
 الْوَرَقَاءُ فِي هٰذَا السَّجْنِ وَا مَا عَلَيْهِ اِلَّا الْبَلٰغُ
 الْمُبِيْنُ * فَمَنْ شَاءَ فَلْيُعْرِضْ عَنْ هٰذَا النَّصْحِ وَا
 مَنْ شَاءَ فَلْيَتَّخِذْ اِلٰى رَبِّهِ سَبِيْلًا * قُلْ يَا قَوْمِ اِنَّ
 تَكْفُرًا بِهٰذِهِ الْآيٰتِ فَبِآيِّ حُجَّةٍ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ مِنْ
 قَبْلُ هَاتُوْا بِهَا يَا مَلَا الْكٰذِبِيْنَ * لَا فَوْا الَّذِي
 نَفْسِيْ بِيَدِهِ لَنْ يَّقْدِرُوْا وَا لَنْ يَسْتَطِيْعُوْا وَا لَوْ يَكُوْنُ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظٰهِيْرًا * اَنْ يَا اَحْمَدُ لَا تَنْسَ
 فَضْلِيْ فِيْ غَيْبَتِيْ ثُمَّ ذَكَرْ اَيّٰمِيْ فِيْ اَيّٰمِكَ ثُمَّ

كُرْبَتِي وَ غُرْبَتِي فِي هَذَا أَلْسَجَنِ الْبَعِيدِ * وَ كُنْ
 مُسْتَقِيمًا فِي حُبِّي بِحَيْثُ لَنْ يُحَوَّلَ قَلْبُكَ وَ لَوْ
 تُضْرَبُ بِسُيُوفِ الْأَعْدَاءِ وَ يَمْنَعُكَ كُلُّ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِينَ * وَ كُنْ كَشْعَلَةَ النَّارِ
 لِأَعْدَائِي وَ كَوَثِرِ الْبَقَاءِ لِأَحِبَّائِي وَ لَا تَكُنْ مِنْ
 الْمُمْتَرِينَ * وَ إِنْ يَمَسَّكَ الْحُزْنُ فِي سَبِيلِي أَوْ
 أَلَدَّةٌ لِأَجْلِ أَسْمَى لَا تَضْطَرِّبْ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
 رَبِّكَ وَ رَبِّ آبَائِكَ الْأَوَّلِينَ * لِأَنَّ النَّاسَ يَمْشُونَ
 فِي سَبِيلِ الْوَهْمِ وَ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ بَصَرٍ لِيَعْرِفُوا اللَّهَ
 بَعْيُونَهُمْ أَوْ يَسْمَعُوا نَعْمَاتِهِ بِأَذَانِهِمْ وَ كَذَلِكَ
 أَشْهَدْنَاهُمْ إِنْ أَنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ * كَذَلِكَ
 حَالَتِ الظُّنُونُ بَيْنَهُمْ وَ قُلُوبِهِمْ وَ تَمْنَعُهُمْ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ * وَ إِنَّكَ أَنْتَ أَيَقِنُ فِي ذَاتِكَ

فرما ابر رحمت ببار بحر موهبت به موج آر نسیم
 عنایت بوزان و پرتو موهبت مبذول دار تا هریک
 چون جبل راسخ متین بر این عهد رزین رصین
 ثابت و بر قرار مانند و بشکرانه احسانت زیان
 گشایند و هریک آیتی از آیات توحید گردند و
 هر کدام بینه ای از بینات کتاب مجید توئی
 خداوند مهربان و توئی جزیل الاحسان انک
 انت الکریم المقتدر العزیز المنان . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این بندگان یاران تو و این کنیزان
 عزیزان درگاه تو هریک سرگشته کوی تو آشفته
 روی تو دلدادۀ خوی تو از جهان خاک بیزار
 شدند و طالب عالم پاک کشور تابناک شدند در

هُوَ الْإِبْهِي

ای خداوند مهربان این نفوس بندگان آستانند و پاسبانهای راستان شب و روز به نار محبت مشتعلند و به نفحات قدست مؤانس مقصدی جز رضای تو ندارند و آرزویی جز لقای تو نجویند چون شمع در سوز و گدازند و چون مرغ سحری همدم نغمه و آواز هر یک در جنت ابهات صفت حمد تو گویند و از جویبار رحمت بنوشند و در اعلاء کلمه ات بکوشند و از آتش عشقت بسوزند و بجوشند ای پروردگار این مرغان چمنستان محبت را در حقیقه حقیقت لانه و آشیانه بخش و به ترانه وجد و سرور و شوق و شادمانی در بزم کامرانی دمساز

بَانَ الَّذِي أَعْرَضَ عَنْ هَذَا الْجَمَالِ فَقَدْ أَعْرَضَ
عَنِ الرُّسُلِ مِنْ قَبْلُ ثُمَّ اسْتَكْبَرَ عَلَى اللَّهِ فِي أَزْلِ
الْأَزَالِ إِلَى أَبَدِ الْآبِدِينَ * فَاحْفَظْ يَا أَحْمَدُ هَذَا
اللُّوْحَ ثُمَّ أَقْرَأْهُ فِي أَيَّامِكَ وَلَا تَكُنْ مِنَ الصَّابِرِينَ
* فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ قَدَّرَ لِقَارِيئِهِ أَجْرَ مِائَةِ شَهِيدٍ ثُمَّ عِبَادَةَ
الْثَّقَلَيْنِ * كَذَلِكَ مَنَّا عَلَيْكَ بِفَضْلِ مِنْ عِنْدِنَا وَ
رَحْمَةٍ مِنْ لَدُنَّا لِتَكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ * فَوَ اللَّهُ مَنْ
كَانَ فِي شِدَّةٍ أَوْ حُزْنٍ وَيَقْرَأُ هَذَا اللُّوْحَ بِصِدْقٍ
مُبِينٍ يَرْفَعُ اللَّهُ حُزْنَهُ وَيَكْشِفُ ضَرْهَ وَيُفْرِجُ كَرْبَهُ وَ
إِنَّهُ لَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ * ثُمَّ ذَكَرَ مِنْ لَدُنَّا كُلِّ مَنْ سَكَنَ فِي
مَدِينَةِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْعَزِيزِ الْجَمِيلِ * مِنَ الَّذِينَ هُمْ

آمَنُوا بِاللَّهِ وَبِالَّذِي يُبْعَثُهُ اللَّهُ فِي يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَكَانُوا
عَلَىٰ مَنَاهِجِ الْحَقِّ لِمَنِ الْأَسَالِكِينَ*

منتخبی از مناجاتهای حضرت بهاءالله

الها معبودا کریمای رحیمای

توئی آن سلطانی که سلاطین عالم نزد اسمی از
اسمایت خاضع و خاشع. ای کریم کرمت عالم
را احاطه نموده و رحمت سبقت گرفته. ترا
قسم میدهم بکلمه علیا و اقتدار قلم اعلی که
این عبد را مؤید فرمائی بر آنچه لایق ایام
تواست. غریبی اراده وطن اعلی نموده و

ای پروردگار به جنود ملاً اعلی نصرت نما و به
جیوش ملائکه محبت و صفا اعانت کن نغمات
قدس بفرست و محافل انس معطر نما فیض
قدیم مبذول دار و فوز عظیم شایان نما نور
حقیقت جلوه ده دیده اهل بصیرت روشن کن
آهنگ ملکوت ابهی بگوش رسان و هر دلتنگ
عالم ادنی را خوشوقت کن ابر رحمت بفرست
باران موهبت بیار چمن هدایت بیارا ریاحین
معانی انبات کن و سلطان گل را تاج موهبت بر
سر نه و بلبلان روحانی را به غزلخوانی بخوان و
حقایق و معانی تعلیم ده توئی پروردگار توئی
کردگار توئی مجلی طور در کشور انوار. ع ع

قاصدی قصد غایت قصوی کرده او را مدد فرما
تا بر خدمت قیام نماید و بانتشار اوامر و
احکامات مشغول گردد. ای کریم این فقیر را از
بحر غنایت محروم منما و این مسکین را در ظلّ
رحمت مقررده که شاید از نفحات وحی تازه
شود و بحیات ابدی فائز گردد. توئی قادر و توانا
و توئی عالم و دانا. لا اله الا انت العلی الاعلی.

بگوای آقای من و مولای من

واله من و پدید آورنده من،

سؤال میکنم از دریای بخشش تو که این نهال
نورسته در بوستان محبت خود را از کوثر حیوان
بنوشان و از اریاح خریف حفظش نما. توئی

هُوَاللهُ

ای خداوند بمانند مقدّس از بیگانه و خویش و
پیوند دردمندان توئیم درمانی عنایت فرما
مستمندان توئیم سر و سامانی مرحمت کن
مدهوش جام الستیم جوشی بده و باده نوش بزم
محبّتیم خروشی احسان کن گوشها منتظر ندای
سروش برسان هوشها مترصد الهام بفرما این
بندگان را بنواز و این افتادگان را بردار گنه کاریم
بیامرز افسردگانیم بر افروز پژمردگانیم به نار
محبّت بسوز توئی معطی و توانا و آشنا. ع ع

هُوَاللهُ

توانا و توئی دانا . ای خدای من بتورو آوردم و
ترا ذکر مینمایم و بمبارکی سمت از دونت فارغ
و آزادم . ای خدا بتو ناظریم و از تو میطلبیم
ظاهر کن از ما آنچه را که سزاوار تو و ایام
تو است . توئی عطا کننده و بخشنده .

الهی الهی

این عبد را از شرّ نفس و هوی حفظ فرما و بنور
برّ و تقوی مزین دار . ای مالک من مملوکت ترا
ذکر مینماید و لازال بصرش منتظر عنایات
لانهایه تو بوده و هست . پس باز کن باب
رحمت را و قسمتی عطا فرما این عبد
متمسک را . از یک کلمه علیا عالم وجود را

گلزار و گلشن یافتند چون غنچه شکفتند و مانند
گل جلوه نمودند ای خداوند یکتا این نفوس
مطمئنّه را جام عطا بخش و این قلوب راضیه
مرضیه را نشئه صهباء احسان کن تا یاد کمال و
جمالت باده گردد و به نغمه و ترانه پردازند و
سامعین را فرح و وله بخشند و طالبان را به
جذب و طرب آرند جام عشق به دور آرند و باده
سرور و شادمانی ابدی بنوشند و بنوشانند خدایا
این مستمندان را توانگر فرما و این مظلومان را
ارجمند کن و این سرگشتگان را سر و سامانی ده
و این محزونان را سرور ابدی بخش توئی مقتدر
و توانا و توئی بخشنده و مهربان . ع ع

هُوَ اللهُ

ای پاک یزدان من این یاران با وفا مفتون روی
تواند و مجنون موی تو و سرگشته کوی تو و تشنه
جوی تو نظر عنایتی فرما و موهبتی مبذول دار که
هر دم روحی جدید یابند و حیاتی بدیع خواهند
به وصایا و نصائح تو پردازند و درس عشق و
محبت بیاموزند و به موجب تعالیم رحمانی
روش و سلوک نمایندای خدای مهربان این
بندگان از بیوفایان جفا دیدند و در هر روزی
بلائی کشیدند و تحمل مشقتهای بی پایان
نمودند و صبر و تحمل کردند و زبان به شکرانه
گشودند و از شدت محبت گریستند و خندیدند و
در نهایت سرور و بشاشت آتش ظلم و ستم را

موجود فرمودی و بانواع مائده و نعمت و آلاء
لاتحصی مزین داشتی . توئی بخشنده و توانا لا
اله الا أنت العلیّ الابهی .

بِسْمِ اللهِ الْاَقْدَسِ الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاَبْهِيِّ

الها مقصودا محبوبا کریمًا رحیمًا

توئی آن علیمی که هیچ امری از تو مستور نبوده
و نخواهد بود و توئی آن خبیری که از اسرار
قلوب و نفوس و صدور آگاه بوده و خواهی بود.
هر عمل پاکی بمثابه نور بتوراجع ارادهات خاك
را از افلاك بگذراند و سطوت صخره صمًا را
آب نماید. ای خداوند دانا عبادت ضیافت ترا
اراده نموده از او پذیر و قبولش فرما . توئی

هُوَ الْإِبْهِي

پروردگارا مور ضعیفم و پشه نحیف بال و پری شکسته دارم و پائی از دوری بادیه حسرت خسته چشم گریانم بین و جگر سوزانم نظر فرما آه و فغانم جمع طیور را به فریاد آورده و آه پر حسرت قلبم چون شعله سوزان به جان جهان آتش زده از افق ابهات فیض انوار کن و از ملکوت اعلایت بذل اسرار نماای نیشان عنایت بارش و ریزش ارزان کن و ای شمس حقیقت تابش و درخشش فراوان بنما شاید این قلوب افسرده تازه و زنده گردد و این نفوس مرده حیات بی اندازه یابد . ع ع

کریمی که احدی از اولین و آخرین از سماء فضلت محروم بر نگشت . این خدمت را از عبادت محمد قبل حسن بطراز قبول مزین فرما . توئی مهیمن بر همه اشیاء و محیط بر ارض و سماء . لا اله الا انت الفضال الکریم .

(این مظلوم عوض کل استغفار مینماید و یقول:)
الهی الهی اولیای خود را حفظ فرما. توئی آن کریمی که عفوت عالم را احاطه نموده بر عبادت رحم فرما و تأیید نما بر اعمال و اخلاق و اقوالی که لایق ایام توست. بیک کلمه علیا بحر بخشش موج و بیک اشراق نیر امر آفتاب جود و غفران ظاهر و هویدا. همه بندگان تواند و

بامید کرمت زنده‌اند. دست قدرت از جیب
قوّت بر آر و این نفوس در گل مانده را نجات
ده. توئی مالک اراده و سلطان جود لا اله الا
أنت العزيز الوهاب.

هُوَ النَّاصِرُ الْمُعِينُ

الها کریم رحیم

بتو توجّه نموده‌ام و بحبل عنایت متمسّکم و
بدیل کرمت متشبّث. توئی آن کریمی که یک
قطره از دریای غفرانت عصیان عالمیان را محو
نماید و یک کلمه از فم عنایت آب حیوان بر
اهل امکان مبذول دارد. ای بخشنده یکتا
عبدت را محروم منما و از بحر رحمت قسمتی

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار مستمندانیم مرحمتی کن و فقیرانیم
از بحر غنا نصیبی بخش محتاجیم علاجی ده
ذلیلانیم عزّتی ببخش جمیع طیور و وحوش از
خوان نعمت روزی خوار و جمیع کائنات از
فیض عنایت بهره بردار این ضعیف را از فیض
جلیل محروم مفرما و این ناتوان را از توانائی
خویش عنایتی بخش رزق یومی را رایگان ده
معیشت ضروری را برکتی احسان فرما تا مستغنی
از دون تو گردیم و بکلی به یاد تو افتیم راه تو
پوئیم روی تو جوئیم راز تو گوئیم توئی توانای
مهربان و توئی رازق عالم انسان. ع ع

جهان و آن جهان عطا فرما راحت و آسایش ده و
به نصایح و وصایای خویش آرایش بخش و از
آزمایش برهان بخششت جهانگیر است و
الطافت مجیر و دستگیر هر مستجیر عدم را
موهبت وجود بخشیدی و سرگشتگان را به ظلّ
ممدود رساندی و تشنگان را به ماء مورود وارد
نمودی ، کرمتم عمیم است و فضل و جودت
عظیم عنایت آفتاب است و مشقّات و
مشکلات خلق ظلمات پرتوی بینداز و جمیع
یاران و اماء رحمن را راحت ساز توئی مقتدر و
عزیز و توانا و توئی دارندهو رهاننده و بیننده و
مهربان . ع ع

عطا نما و از دریای جودت نصیبی مقدر فرما.
السن عالم قابل ذکرته نه و افتده امم لایق
ادراک هستیت نه . هستی توورای ادراک عقول و
فوق عرفان نفوس بوده و هست . بکمال عجز و
ابتهال بخشش قدیمت را میطلبم و فضل
عمیمت را میجویم . تو دانا و آگاهی بذکرت
زندهام و بامید لقایتم موجود و پاینده آن کن که
سزاوار بخشش توست نه لایق ذکر و ثنای من .
لا اله الا أنت الغفور الکریم . الحمد لك أنت
مقصود القاصدين .

باشیم از هر گلی انتشار یابد خداوندا ما را از
عالم محدود نجات ده و به جهان نامحدود
خویش رسان تا در سبیل تو سلوک نمائیم
جستجوی تو نمائیم و مشاهده جمال و کمال تو
کنیم توئی بخشنده توئی مهربان توئی قادر و
توانا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای بی نیاز بندگان و کنیزان را بنواز و آرزوی
جمیع را شایان و رایگان ساز به اوج محبت
پرواز ده و با طیور حدیقه الطاف همراز و دمساز
نما قوتی دیگر بخش و حالتی خوشتر عطا فرما
چشم از خطا بپوش و عزت و برکت در این

(بلسان جان محبوب امکانرا ندا کن و بگو:)
ای خدای من و مالک من و دوست من و
محبوب جان و روان من، چگونه از عهده شکر
تو برآیم؟ در بحر غفلت و نادانی مستغرق بودم
لسان فضل مرا ندا نمود و ید عنایت مرا اخذ
کرد. ای پروردگار من غفلت من بمقامی رسید
که مرا از فرات عذب یقین محروم ساخت و بماء
صدید ظنون راه نمود. از ذکرت غافل شدم و
تو از من غافل نشدی از حبت محمود بودم و نار
عنایت تو مشتعل. بکدام وجه بتو توجه نمایم و
بچه لسان ترا بخوانم؟ خجلت و انفعال مرا فرو
گرفته و از جمیع جهات مأیوس ساخته. و لکن
ای پروردگار من و مقصود من و مولای من

گویا نما و افسردگان را بر افروز غافلان را هشیار
کن و خفتگان را بیدار نما و مغروران را متنبه در
هر کار توئی بخشنده توئی مهربان انک انت
الکریم المتعال . ع ع

هُوَاللهُ

ای خداوند مهربان بصیرتها را روشن کن گوشها
را شنوا نما دلهای مرده را زنده کن نفوس
خواب را بیدار نما خداوندا ما را از هر قیدی
آزاد فرما و به جهان نا محدود خویش دلالت
کن خداوندا عنایتی فرما که تو را بشناسیم و
عاشق جمال تو باشیم جوای شمس حقیقت
باشیم از هر افقی طالع شود طالب راحه طیبه

شنیده‌ام که فرموده ئی امروز روزیست که اگر
یکبار نفسی از روی صدق (ربّ ارنی) گوید از
ملکوت بیان (انظر ترانی) استماع نماید و از
این کلمه مبارکه عالیه مقام امروز معلوم و واضح
است. و همچنین فرموده ئی اگر نفسی از اوّل لا
اوّل از جمیع اعمال حسنه محروم مانده باشد
الیوم تدارك آن ممکن است چه که دریای
غفران در امکان ظاهر و آسمان بخشش مرتفع.
سؤال میکنم از تو بحرمت این روز مبارک که
مصدر و مطلع ایام است مرا برضای خود موفق
بداری و بطراز قبول مزین نمائی. ای ربّ انا
المسکین و عندک بحر الغناء و انا الجاهل و

عندك كنوز العلم و العرفان و أنا البعيد و اناك
أنت المقتدر المتعالی القريب.

الها معبودا

این نهالیست تو غرس نمودی از امطار سبحان
رحمت آتش ده . توئی آن کریمی که عصیان
عالم ترا از کرم منع نمود و از بدایع فضلت باز
نداشت توئی که جودت وجود را موجود فرمود و
بافق اعلی راه نمود عبادت را از صراط
مستقیمت منع مفرما. توئی قادر و توانا.

قلباً طاهراً فاخلق فیّ یا الهی * سرّاً ساکناً جدّد
فیّ یا منائی و بروح القوّة ثبتنی علی أمرک یا

حفظ و حمایت شامل گردد و الا این ضعفا را
چه توانائی که به خدمتت پردازند و این فقرا را
چه غنائی که بساط عزّت بگسترانند توئی مقتدر
و توانا تأیید کن توفیق بخش این نفوس پژمرده
را به رشحات ابر موهبت طراوتی عنایت کن و
این حقایق مبتدله را به اشراقات شمس احدیّت
روشنائی بخش این ماهیان تشنه لب را به
دریای رحمت افکن و این غافله گمگشته را به
پناه احدیّت دلالت کن گمگشتگان را به عین
هدایت دلالت کن و آوارگان را در پناه عزّت
مأوی بخش تشنگان را از سلسبیل موهبت
بنوشان و مردگان را به حیات ابدیه زنده کن
کوران را بینا فرما و کران را شنوا کن و گنگان را

هُوَاللهُ تَعَالَى

پاک یزدانا خداوند مهربانا آوارگان کوی تو ایم و
مشتاقان روی تو و عاشقان خوی تو بیچاره ایم
افتاده ایم ذلیم حقیریم ضعیفیم رحمتی فرما و
موهبتی عنایت کن از قصور درگذر و خطایای
بی پایان بپوش هر چه هستیم از تو ایم و آنچه
گوئیم و شنویم وصف تو گوئیم و روی تو جوئیم و
راه تو پوئیم تو خداوند مهربانی و ما گنه کار بی
سر و سامان پس ای ابر رحمت رشحاتی ای
گلشن عنایت نفحاتی ای بحر موهبت موجی و
ای آفتاب عنایت پرتوی رحم فرما عنایت کن
قسم به جمالت که جز خطا متاعی نه و به غیر از
آمال اعمالی نه مگر پرده ستاریت بپوشاند و

محبوبی و بنور العظمة فاشهدنی علی صراطک
یا رجائی و بسطان الرفعة الی سماء قدسک
عرجنی یا اولى و بأریاح الصمدیة فابهجنی یا
آخری و بنغمات الازلیة فاسترحنی یا مؤنسی و
بغناء طلعتک القدیمة نجّنی عن دونک یا سیّدی
و بظهور کینونتک الدائمة بشرنی یا ظاهر فوق
ظاهری و الباطن دون باطنی * أنت المقتدر
علی ما تشاء لا إله إلا أنت العزیز الغفور *

بسمه المهیمن علی الاسماء

قل إلهی إلهی فرج همی بجودک و عطائک و
أزل کربتی بسلطنتک و اقتدارک * ترانی یا إلهی
مقبلاً إلیک حین اذ أحاطت بی الاحزان من کلّ

الجهات * أسئلك يا مالك الوجود و المهيمن
على الغيب و الشهود باسمك الذى به سخرت
الأفئدة و القلوب و بأموج بحر رحمتك و
اشراقات أنوار نير عطائك أن تجعلنى من الذين
ما منهم شىء من الاشياء عن التوجّه إليك يا
مولى الأسماء و فاطر السّماء* أي ربّ ترى ما
ورد عليّ فى أيّامك أسألك بمشرق أسمائك و
مطلع صفاتك أن تقدّر لى ما يجعلني قائماً على
خدمتك و ناطقاً بثنائك * أنّك أنت المقتدر
القدير و بالاجابة جدير * ثمّ أسألك فى آخر
عرضى بأنوار وجهك أن تصلح أمورى و تقضى
دينى و حوائجى * أنّك أنت الذى شهد كلّ ذى

نفس و هوائيم ولى عنايتت مجير بينوايان اى
كريم منهج قويم بنما و قلب سليم بده به فيض
جليل بنواز و جنّت نعيم بخش و از عذاب اليم
برهان هدايت رهبر كن حيات جانپور بخش
دانائى عطا كن بينائى ده شنوائى احسان نما تا
به حقيقت امور پى بريم پرده بدريم و از فوز
عظيم نصيب گيريم در جميع مراتب به يگانگى
آشنا گرديم و از ذلّت بيگانگى آزاد شويم توئى
مقتدر و توانا و توئى بينا و شنوا عنايت فرما
هدايت كن عزّت ابدى عطا فرما از ذلّت نادانى
خلاصى بخش أنّك انت الغفور الكريم
العزيز الوهاب . ع ع

خون خویش آیات محبت بنگاریم خوف و خطر
بگذاریم شجر پر ثمر شویم و در این جهان بی
بنیان سبب ظهور کمالات عالم انسان گردیم
اتک انت الکریم الرّحیم الغفور التّوّاب . ع ع

هُوالله

ای پروردگار ملجأ بیچارگانی و ملاذ آوارگان
فضل و عطایت درمان هر دردی و خوان نعمت
در هر پست و بلندی به انوار بخشایش عالم
هستی را آرایش بخشیدی و به موهبت کبری
جهان بی پایان را آسایش عطا فرمودی ای
آمرزگار درماندگانیم ولی موهبت بی پایان
افتادگانیم ولی رحمت دستگیر بیچارگان اسیر

لسان بقدرتک و قوتک و ذی درایة بعظمتک و
سلطانک * لا إله الا أنت السّامع المجیب *

وصیت نامه حضرت بهاءالله

کتاب عهدی

اگر افاق اعلی از زخرف دنیا خالیست و لکن در
خزائن توکل و تفویض از برای وراث میراث
مرغوب لا عدل له گذاشتیم گنج نگذاشتیم و بر
رنج نیفزودیم * ایم الله در ثروت خوف مستور و
خطر مکنون * انظروا ثم اذکروا ما انزله الرّحمن
فی الفرقان (ویل لکلّ هُمزة لُمزة الذی جمع

هُوَاللّٰهُ

ای دلبر مهربان این یاران سر مست جام پیمانند
و در محبت سرگشته و بادیه پیما از فراق پر
احترافند و به اشراق در نهایت اشتیاق از
ملکوت غیب جهان پنهان تجلی عنایت نما و
پرتو موهبت افشان هر دم فیضی جدید فرست و
فضلی بدیع پدید فرمای پروردگار ما ناتوانیم تو
توانا مورانیم و تو سلیمان ملکوت ابهی عنایتی
فرما موهبتی بنما تا شعله ئی زینم و لمعه ئی نثار
کنیم قوتی بنمائیم و خدمتی مجری داریم سبب
نورانیت این جهان ظلمانی گردیم و روحانیت در
این خاکدان فانی دمی نیاسائیم و خود را به
شئون فانیه نیالائیم بزم هدایت بیارائیم و به

مالاً و عَدَدَه). ثروت عالمرا وفائی نه آنچه را فنا
اخذ نماید و تغییرپذیرد لایق اعتنا نبوده و نیست
مگر علی قدر معلوم * مقصود این مظلوم از
حمل شداید و بلایا و انزال آیات و اظهار بینات
احمداد نار ضغینه و بغضاء بوده که شاید آفاق
افئده اهل عالم بنور اتفاق منور گردد و باسایش
حقیقی فائز گردد * و از افق لوح الهی نیر این
بیان لائح و مشرق باید کلّ بآن ناظر باشند * ای
اهل عالم شما را وصیت مینمایم آنچه سبب
ارتفاع مقامات شما است * بتقوی الله تمسک
نمائید و بذیل معروف تشبث کنید * براستی
میگویم لسان از برای ذکر خیر است او را بگفتار
زشت میالائید * عفا الله عما سلف از بعد باید

کَلِّ بِمَا يَنْبَغِي تَكَلَّمْ نَمایند از لعن و طعن و ما
یتکدّر به الانسان اجتناب نمایند * مقام انسان
بزرگ است * چندی قبل این کلمه علیا از
مخزن قلم ابھی ظاهر: امروز روزیست بزرگ و
مبارک آنچه در انسان مستور بوده امروز ظاهر
شده و میشود * مقام انسان بزرگست اگر بحق و
راستی تمسّک نماید و بر امر ثابت و راسخ
باشد * انسان حقیقی بمثابه آسمان لدی
الرّحمن مشهود شمس و قمر سمع و بصر و
انجم او اخلاق منیره مضيئه مقامش اعلى
المقام و آثارش مرّبی امکان * هر مقبلی الیوم
عرف قمیصرا یافت و بقلب ظاهر بافق اعلى
توجّه نمود او از اهل بهاء در صحیفه حمراء

عبودیت قیام و جان و دل و تن در کمال سرور
نثار نمائیم توئی معطی و مؤید در جمیع شئون .
ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای بنده حق دست شکرانه به درگاه خداوند
یگانه بلند نما و بگو ای بها جان جانم به
فدایت ای دلبر نازنینم ای یار دلنشینم عنایتی
فرما که در ملکوت ابهات با رخی روشن و
وجدانی چون گلزار و چمن راه یابم و در خدمت
امرت کوشم و جان در رهت افشانم و خاک ره
احبّایت گردم انک انتّ الکریم الرّحیم . ع ع

هُوَالله

رَبِّ اَيِّدْنِي عَلَى خِدْمَةِ احِبَّائِكَ و شرح صدور
أَرْقَائِكَ و تَطْيِيبِ قُلُوبِ اصْفِيَائِكَ و إِرَاحَةِ
أَرْوَاحِ أَوْدَائِكَ حَتَّى اقوم بروحى و جسدى و
فؤادى على ما تحبّ و ترضى من عبوديّة
عبادك التُّقَبَاءِ النُّجَبَاءِ اِنَّكَ انت المُوَيِّدُ لِمَنْ
تشاء على ما تشاء و اِنَّكَ انت القويُّ القدير.

ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این بنده ضعیف را با دوستانت در
آستان عبودیتت مقرر و مأوی بخش تا به شروط

مذکور * (خذ قدح عنایتی باسمی ثم اشرب
منه بذکری العزیز البدیع) * ای اهل عالم
مذهب الهی از برای محبت و اتحاد است او را
سبب عداوت و اختلاف نمائید * نزد صاحبان
بصر و اهل منظر اکبر آنچه سبب حفظ و علّت
راحت و آسایش عباد است از قلم اعلى نازل
شده و لکن جهّال ارض چون مرتبای نفس و
هوسند از حکمتهای بالغه حکیم حقیقی غافلند
و بظنون و اوهام ناطق و عامل * یا اولیاء الله و
أمناء ملوک مظاهر قدرت و مطالع عزّت و ثروت
حقّند درباره ایشان دعا کنید حکومت ارض بآن
نفوس عنایت شد و قلوب را از برای خود مقرر
داشت * نزاع و جدال را نهی فرمود نهیاً عظیماً

هُوَ الْإِبْهِي

خدایا این چه فضیلتیست که عنایت فرمودی و این چه احسانیتست که ارزان کردی قلوب را حکم قلب واحد دادی و نفوس را رابطه شخص منفرد اجسام را احساس جان عنایت کردی و اجساد را ادراک روح و روان این ذرات ترابیه را به شعاع آفتاب رحمانیه نمایش و وجودی عنایت کردی و این قطرات فانیه را به امواج بحر احدیت هیجان و طوفان مرحمت فرمودی ای توانائی که گاه را قدرت کوه عنایت کنی و خاک را جلوه گاه آفتاب پر شکوه فرمائی لطف و مرحمتی که بر خدمت امرت قیام نمائیم تا در بین ملامکان شرمسار نگردیم . ع ع

فی الكتاب. هذا امر الله فی هذا الظهور الاعظم وعصمه من حکم المحو وزینه بطراز الاثبات * انه هو العليم الحکیم * مظاهر حکم و مطالع امر که بطراز عدل و انصاف مزینند بر کل اعانت آن نفوس لازم * طوبی للامراء و العلماء فی البهاء أولئك أمنائی بین عبادی و مشارق أحكامی بین خلقی علیهم بهائی و رحمتی و فضلی الذی أحاط الوجود * در کتاب اقدس در این مقام نازل شده آنچه که از آفاق کلماتش انوار بخشش الهی لامع و ساطع و مشرق است * یا اغصانی در وجود قوت عظیمه و قدرت کامله مکنون و مستور باو و جهت اتحاد او ناظر باشید نه به اختلاف ظاهره از او * وصیه الله

تا به خدمت تو قیام نمائیم و به عبادت تو
مشغول گردیم و با نهایت صدق و صفا به انتشار
آثار ملکوت پردازیم توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و مهربان . ع ع

ای یار مهربان و مونس دل و جان آن آشنا را از
بیگانگان حفظ و حمایت فرما و سبب انتشار
نور هدایت کن مظهر موهبت نما و موقیّت عطا
فرما تا به خدمت پردازد و به عبودیت شتابد
توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و دهنده و
تابنده و پرورنده و مهربان . ع ع

آنکه باید اغصان و افنان و منتسبین طراً بغصن
اعظم ناظر باشند* انظروا ما انزلناه فی کتابی
الاقدس (اذا غیض بحر الوصال و قضی کتاب
المبدأ فی المال توجهوا الی من اراده الله الذی
انشعب من هذا الاصل القدیم) * مقصود از
این آیه مبارکه غصن اعظم بوده * كذلك اظهرنا
الامر فضلاً من عندنا و أنا الفضال الکریم * قد
قدّر الله مقام الغصن الأكبر بعد مقامه انه هو
الآمر الحکیم * قد اصطفینا الاکبر بعد الاعظم
امراً من لدن علیم خبیر * محبت اغصان بر کل
لازم و لکن ما قدر الله لهم حقاً فی اموال الناس
* یا اغصانی و افنانی و ذوی قرابتی نوصیکم
بتقوی الله و بمعروف و بما ینبغی و بما ترتفع به

مقاماتکم * براستی میگویم تقوی سردار اعظم
است از برای نصرت امر الهی و جنودیکه لایق
این سردار است اخلاق و اعمال طیبه طاهره
مرضیه بوده و هست * بگوای عباد اسباب نظم
را سبب پریشانی نمائید و علت اتحاد را علت
اختلاف مسازید * امید آنکه اهل بهاء بکلمه
مبارکه قل کلّ من عند الله ناظر باشند و این کلمه
علیا بمثابه آبست از برای اطفاء نار ضغینه و
بغضاء که در قلوب و صدور مکنون و مخزون
است * احزاب مختلفه از این کلمه واحده بنور
اتحاد حقیقی فائز میشوند * انه يقول الحق و
یهدی السبیل و هو المقتدر العزیز الجمیل *
احترام و ملاحظه اغصان بر کلّ لازم لاعزاز امر

ملکوت کنیم و به نطق فصیح ستایش جمال و
کمال تو نمائیم توئی بخشنده و مهربان.

عبدالبهاء عباس

هُوالله

خدایا ما ضعیفیم تو قوی کن ما نادانیم تو دانا
فرما خدایا فقیریم غنای ملکوتی ده خدایا مرده
ایم حیات سرمدی بخش خدایا ذلت محضیم
در ملکوت عزیز فرما اگر تأییدات آسمانی شامل
گردد هر یک از ما ستاره درخشنده گردد و الا از
خاک پست تر شود خدایا تأیید کن نصرت فرما
ما را غالب بر نفس و هوی کن و از عالم طبیعت
نجات ده خدایا به نفثات روح القدس زنده فرما

هُوَالله

ای پدر آسمانی جنود ملکوت داری و ملائکه
روحانی ما بیچارگان مرغ بال و پر شکسته ایم
ولی در فضای ملکوت پرواز آرزو کنیم ماهیان
تشنه لبیم دریای آب حیات طلیم پروانه عالم
ناسوتیم آرزوی سراج لاهوت داریم در نهایت
ضعف و بی قوتیم ولی خود را به صف عالم
میزنیم پس ای رب الجنود تأیید فرما تا سپاه
انوار ظفر یابد و لشکر ظلمات شکست خورد ما
را به خدمت ملکوت موقّق دار و بر اسرار الهی
مطلع نما و به سلطنت سرمدی بشارت ده و از
حیات ابدیه بهره و نصیب بخش زبان را گویا
کن و دیده ها را بینا نما تا مشاهده عالم

و ارتفاع کلمه و این حکم از قبل و بعد در کتب
الهی مذکور و مسطور * طوبی لمن فاز بما امر به
من لدن آمر قدیم * و همچنین احترام حرم و آل
الله و افنان و منتسبین و نوصیکم بخدمة الامم و
اصلاح العالم *

از ملکوت بیان مقصود عالمیان نازل شد آنچه که سبب
حیات عالم و نجات امم است * نصایح قلم اعلی را
بگوش حقیقی اصغا نمائید * آنها خیر لکم عمّا علی
الارض * یشهد بذلك کتابی العزیز البدیع *

زیارتنامه حضرت بهاء الله

الْتِئَاءُ الَّذِي ظَهَرَ مِنْ نَفْسِكَ الْأَعْلَى وَالْبِهَاءُ الَّذِي
طَلَعَ مِنْ جَمَالِكَ الْأَبْهَى عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْكِبْرِيَاءِ
وَسُلْطَانَ الْبَقَاءِ وَمَلِيكَ مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ *
أَشْهَدُ أَنَّ بِكَ ظَهَرَتْ سُلْطَنَةُ اللَّهِ وَاقْتِدَارُهُ وَعَظْمَةُ
اللَّهِ وَكِبْرِيَاؤُهُ وَبِكَ أَشْرَقَتْ شُمُوسُ الْقَدَمِ فِي
سَمَاءِ الْقَضَاءِ وَطَلَعَ جَمَالُ الْغَيْبِ عَنْ أَفْقِ الْبَدَاءِ
وَأَشْهَدُ أَنَّ بِحَرَكَةِ مِنْ قَلَمِكَ ظَهَرَ حُكْمُ الْكَافِ
وَالنُّونِ وَبَرَزَ سِرُّ اللَّهِ الْمَكْنُونِ وَبُدَّتِ الْمُمَكِّنَاتُ
وَبُعِثَتِ الظُّهُورَاتُ وَأَشْهَدُ أَنَّ بِجَمَالِكَ ظَهَرَ جَمَالُ
الْمَعْبُودِ وَبَوَجْهِكَ لَاحَ وَجْهُ الْمَقْصُودِ وَبِكَلِمَةٍ مِنْ
عِنْدِكَ فُصِّلَ بَيْنَ الْمُمَكِّنَاتِ وَصَعِدَ الْمُخْلِصُونَ

هُوَ اللَّهُ

ای خداوند بیهمتا این نفوس پر شوق و وله را به
رحمت بی پایان موفق فرما تا مواهب عالم
انسانی گردند و مظاهر الطاف ربّانی در گلستان
هدایت گلهای پر طراوت گردند و در ریاض
حقیقت درختانی در نهایت لطافتی خداوند بر
خدمت خویش موفق فرما و از بیگانه و خویش
مستغنی کن در هر دمی شبمنی فرست تا گلشن
قلوب سبز و خرم گردد و ریاحین فیض عنایت
بروید . ع ع

هُوَالله

پروردگار مهربانا یاران سرگشته کوی تو اند و
دل بسته روی تو مشتاق دیدارند و گرفتار حسرت و
حسرت بیحد و شمار سوی تو پویند روی تو جویند
راز تو گویند تأیید فرما توفیق بخش تا در
عبودیت استقامت نمایند و به خدمت پردازند
محفل انس بیاریند و در ظلّ عنایت بیاسایند و
به قربانگاه عشق بیایند و روی و موی به خون
خویش بیالایند ای دلبر آسمانی یاران شایان
عنایت و مهربانی و تو دانی آنچه خواهی می
نمائی عون توئی صون توئی بخشنده دو کون
توئی انت التّوَاب الرَّحِيم . ع ع

إِلَى الذِّرْوَةِ الْعُلْيَا وَالْمُشْرِكُونَ إِلَى الدَّرَكَاتِ
السُّفْلَى وَأَشْهَدُ بِأَنْ مِّنْ عَرَفِكَ فَقَدْ عَرَفَ اللهُ وَمَنْ
فَازَ بِلِقَائِكَ فَقَدْ فَازَ بِلِقَاءِ اللهِ فَطُوبَى لِمَنْ آمَنَ
بِكَ وَبِآيَاتِكَ وَخَضَعَ بِسُلْطَانِكَ وَشَرَفَ بِلِقَائِكَ
وَبَلَغَ بِرِضَائِكَ وَطَافَ فِي حَوْلِكَ وَحَضَرَ تَلْقَاءَ
عَرْشِكَ فَوَيْلٌ لِمَنْ ظَلَمَكَ وَأَنْكَرَكَ وَكَفَرَ بِآيَاتِكَ
وَجَاحَدَ بِسُلْطَانِكَ وَحَارَبَ بِنَفْسِكَ وَاسْتَكْبَرَ لَدَى
وَجْهِكَ وَجَادَلَ بِبُرْهَانِكَ وَفَرَّ مِنْ حُكُومَتِكَ
وَاقْتَدَارَكَ وَكَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فِي أَلْوَابِ الْقُدْسِ
مِنْ إِصْبَعِ الْأَمْرِ مَكْتُوبًا. فَيَا إِلَهِي وَمَحْجُوبِي
فَأَرْسِلْ إِلَيَّ مِنْ يَمِينِ رَحْمَتِكَ وَعِنَايَتِكَ نَفْحَاتِ
قُدْسِ الطَّافِكِ لِتَجِدْبَنِي عَنْ نَفْسِي وَعَنْ الدُّنْيَا
إِلَى شَطْرِ قُرْبِكَ وَلِقَائِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى

مَا تَشَاءُ وَإِنَّكَ كُنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا. عَلَيْكَ
 يَا جَمَالَ اللَّهِ ثَنَاءُ اللَّهِ وَذِكْرُهُ وَبَهَاءُ اللَّهِ وَنُورُهُ أَشْهَدُ
 بِأَنَّ مَا رَأَتْ عَيْنُ الْإِبْدَاعِ مَظْلُومًا شِبْهَكَ كُنْتَ
 فِي أَيَّامِكَ فِي غَمَرَاتِ الْبَلَايَا مَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ
 السَّلَاسِلِ وَالْأَغْلَالِ وَمَرَّةً كُنْتَ تَحْتَ سَيْوِفِ
 الْأَعْدَاءِ وَمَعَ كُلِّ ذَلِكَ أَمَرْتَ النَّاسَ بِمَا أَمَرْتَ
 بِهِ مِنْ لَدُنِّ عَلِيمٍ حَكِيمٍ. رُوحِي لِضُرِّكَ الْفِدَاءُ
 وَنَفْسِي لِبَلَائِكَ الْفِدَاءُ أَسْأَلُ اللَّهَ بِكَ وَبِالَّذِينَ
 اسْتَضَاءَتْ وُجُوهُهُمْ مِنْ أَنْوَارِ وَجْهِكَ وَاتَّبَعُوا مَا
 أَمَرُوا بِهِ حُبًّا لِنَفْسِكَ أَنْ يَكْشِفَ السُّبْحَاتِ الَّتِي
 حَالَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَيَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْمُتَعَالِي الْعَزِيزُ الْعَفُورُ
 الرَّحِيمُ. صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى السِّدْرَةِ وَأَوْرَاقِهَا

و سامان را ببخش پس گناه هر عاصی نادان
 توئی بخشنده و مهربان و توئی آمرزنده و مستعان.
 ع ع

هُوَاللَّهُ

ای متوجه الی الله دیده به ملکوت غیب جبروت
 باز کن و به این مناجات آغاز نیاز کن که : ای
 مهربان تو ستر کن و بپوش خطا از ما عطا از تو
 جفا از ما وفا از تو گناه از ما پناه از تو بیماری از
 ما شفا از تو بپوش و بیامرز وفا کن پناه ده شفا
 بخش . ع ع

وَأَغْصَانِهَا وَأَفْنَانِهَا وَأَصُولِهَا وَفُرُوعِهَا بِدَوَامِ
أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَصِفَاتِكَ الْعُلْيَا ثُمَّ احْفَظْهَا مِنْ
شَرِّ الْمُعْتَدِينَ وَجُنُودِ الظَّالِمِينَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْقَدِيرُ. صَلِّ اللَّهُمَّ يَا إِلَهِي عَلَى عِبَادِكَ الْفَائِزِينَ
وَأَمَائِكَ الْفَائِزَاتِ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ .

هُوَ اللَّهُ

پاک یزدانا کلّ گنه کاریم و تو آمرزگار جمیع
جامع عیوبیم و تو کاشف گُروب گناه این
عاصیان را در لوح محفوظ ثبت مفرما و از رِقّ
منشور محوکن نظر به استحقاق و استعداد مفرما
به آنچه شایان آستان رحمانیت است معامله فرما
غفران صفت جلیل است و عفو و صفح از
اعظم نعوت آن خداوند مجید پس گناه این
بیچارگان را ببخش و از قصور این عاصیان در
گذر ذنب این عبد اعظم ذنوب و گناه این بی
پناه بزرگتر از کوه پرشکوه اولّ قصور این بی سر

منتخباتی از مناجاتهای حضرت عبدالبهاء

هُوالله

ای دلبر مهربان پاک یزدان من از فضل بی پایان
ایمان و ایقان بخشیدی و ابواب عرفان گشودی
جان بشارت یافت دل مسرت جست دیده بینا
شد گوش شنوا گردید انوار اشراق مشاهده شد
آهنگ ملاً اعلی استماع گردید یزدان مهربانا
چون هدایت شایان نمودی و عنایت رایگان
فرمودی در پناه خویش پناه ده و انتباه بخش از
اغیار محفوظ دار و از اشار مصون کن تا

مشهود یابند توئی رحمن توئی رحیم توئی
معطی و توئی کریم . عبدالبهاء عباس

هُوالله

پاک و مقدّسا و بیچون و منزّها پرستش ترا سزا
که بسا بی سرو پائی را سرور دو جهان نمودی و
بسیار سر گشته و سودائی را مقرب آستان
فرمودی پشه پررعه را توشه عقاب بخشیدی و
شهره بیشه آفاق کردی دیگر چه اندیشه از هر
جفا پیشه که تیشه بر ریشه خویش زند و نیش بر
قلب بد اندیش خود خدایا تأیید فرما توفیق
بخش برهان برسان بنواز و به نار محبتت بگذار
توئی بخشنده و مهربان . ع ع

همواره با یاران دل و جان مؤانست کنیم و با
اهل استقامت مجالست نمائیم و روز به روز بر
محبت بیفزائیم توئی مقتدر و توانا و توئی قادر
و عزیز و بینا و شنوا . ع ع

هُوالله

ای دلبر مهربان یاران را مُونس دل و جان باش
در هر دمی از بحر الطاف شبنمی بفرست و در
هر نفسی باده تازه ای بنوشان و می پرست
بگردان تا جام صهبای الهی به دست گیرند و
طالبان را سرمست کنند و عاشقان را نشئه باده
الست بخشند . عبدالبهاء عباس

هُوالله

ای دانای راز این بنده پر عجز و نیاز را به تأیید و
توفیق خویش همدم و همراز نما افسر عنایت
کبری بر سر نه و خلعت موهبت عظمی در بر کن
بر سریر عزت ابدیه بنشان و به اوج اثیر رسان این
بنده شیفته روی تو است و سرگشته کوی تو و
متوجه به سوی تو از جهان و جهانیان در گذشت
و به نشر آیات توحید پرداخت سبب شور و وله
یاران است و باعث هدایت دیگران ای مهربان
عطای بی پایان بخش و وفای موعود شایان فرما
تا ابواب فتوح را مفتوح بینند و فضل موفور را

تر و تازه نما حدائق قلوب را جنت ابهی کن و
حقایق نفوس را ریاض ملاً اعلی ای قدیر رجای
این عبد را بپذیر توئی توانا توئی بیهمتا . ع ع

هُوَ الْأَبْهَى الْأَبْهَى

ای بی نیاز آن مرغان چمن را پرواز ده و آن
بلبلان گلشن را به غزلخوانی دمساز نما و به آواز
ملکوت ابهات همراز کن وجد و طربی در قلوب
انداز و جذب و ولهی در افنده و ارواح افکن تا
هر یک با چنگ و دف و نی هی هی آغاز
نماید و صفت حمد تو گوید تا هیکل عالم به
اهتزاز آید به هلله و ولوله آهنگ چنگ الهی را
به ملکوت ابهی رساند . ع ع

ای پروردگار آن مشتاق دیدار را در ملکوت
بزرگوار کن و تاجی از موهبت بر سر نه و خلعتی
از هدایت کبری در بر نما زبان ناطق ده و بیان
واضح بخش قوت ملکوت بنما و تأیید روح
القدس ظاهر کن . توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و درخشنده و بینا . ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار عالمیان در این جهان به آتش
عشقت بسوز و در آن جهان به مشاهده روی مه
رویت کامران فرما . در این عالم چون شمع
بگداز و در آن عالم چون پروانه گرد شعله

جمالتپرواز ده توئی خجسته دلبر من و توئی
فرخنده یار جان پرور من. ع ع

هُوالله

ای پروردگار مهربان این نفوس ندای ملکوت
شنیدند و انوار شمس حقیقت دیدند و در
فضای جانفزای محبت پریدند عاشقان روی
تواند و منجذبان خوی تو و آرزومند کوی تو و
متوجه به سوی تو و تشنه جوی تو و مشغول به
گفتگوی توتوئی دهنده و بخشنده و مهربان .

ع ع

بوزان و انوار شمس حقیقت ساطع فرما تا این
گیاه پژمرده طراوت و لطافت یابد و درختان بی
برگ و شکوفه سبز و خرم گردد کوران بینا شوند و
کران شنوا گردند نادانان دانا گردند و جاهلان
واقف اسرار یزدان شوند توئی مقتدر و مقدر و
مصوّر و مهربان اُنک انت العزیز الکریم المَنان .

ع ع

هُوالله

ای پروردگار تأیید بخش و توفیق عنایت کن این
ابرتیره را زائل کن و این غمام هائل را متلاشی
و باطل نسیم جانبخش بوزان و دلهای مرده را
زنده کن باران رحمتی ببار و این گیاه افسرده را

هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ

إلهی تو بینا و آگاهی که ملجأ و پناهی جز تو
نجسته و نجویم و به غیر از سبیل محبت راهی
نپیموده و نپویم در شبان تیره نومیدی دیده ام به
صبح امید الطاف بی نهایت روشن و باز و در
سحرگاهی این جان و دل پژمرده به یاد جمال و
کمالت خرم و دمساز هر قطره ای که به عواطف
رحمانیت موفّق بحریت بیکران و هر ذره ای
که به پرتو عنایت مؤید آفتابیت درخشنده و
تابان پس ای پاک یزدان من این بنده پر شور و
شیدا را در پناه خود پناهی ده و بر دوستی
خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم مدار و
این مرغ بی پروا را در آشیان رحمانی خود و

را سروران کن بینوایان را گنج روان بخش
ناتوانان را توانائی بخش و ضعیفان را قوت
آسمانی ده توئی پروردگار توئی آمرزگار توئی
داور کردگاری یاران این مناجات را به کمال
تضرّع و ابتهال به درگاه ملیک ملکوت جلال
بخوانید و طلب تأیید کنید امید از فضل قدیم و
روح جدید ربّ مجید آنست که این مسئول
مستجاب گردد. ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار این عالم ظلمانی را جهان انوار فرما
و مظاهر شیطانی را ابرار و اخیار کن ابر رحمت
بلند فرما و باران موهبت بار و نسیم جانپرور

ابتهاال نیاز میشود که ای قویّ قدیر کلّ در قبضهٔ
قدرت اسیریم تو مجیر تو دستگیر عنایتی کن
موهبتی فرما ابواب فضل بگشا و نظر الطاف
افکن نسیم جانبخش بفرست دل‌های مشتاقان را
زنده کن دیده‌ها را روشن کن و ساحت دل‌ها را
رشک گلزار و چمن نما بشارت به ارواح ده و
مسرتّ به جانها بخش قوّت قدیمه ظاهر نما و
قدرت عظیمه باهر طیور نفوس را در هوای دیگر
پرواز ده و محرمان ناسوت را به اسرار ملکوت
دمساز کن قدم ثابت بخش قلب راسخ عطا فرما
ما گنه کاریم تو آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار
بی سر و سامانیم تو ملجأ و پناه بر نشر نفحات
تأیید کن بر اعلاء کلماتت توفیق بخش بی سران

در شاخسار روحانی خویش مسکن و مأوائی عطا
فرما . ع ع

هُوالله

ای پروردگار ای پناه آوارگان تو آگاه فغان و آه
صبحگاهی عنایتی فرما و رحمتی کن تا جانهای
مشتاقان به ملکوت احدیتت بستانند و ارواح
آوارگان در سایه رحمتت بیاسایند فرقت پر
حرقّت جانرا بگدازد و حرمان و هجران روان را
مرده و پژمرده نماید پس ای خدای مهربان
تأییدی بخش و توفیقی ده تا از این دام و دانه
برهیم و به آشیانه رحمتت بر پریم و در شاخسار

هُوَاللّٰهُ

پروردگارا هر چند مور ناتوانیم ماه تابان گردان
پشه ذلیلیم پادشه جلیل فرما چاه افتاده ایم عزیز
مصر فرما بیچاره ایم قوی عصر فرما محتاج و
مضطربیم غنی و توانگر نما جز تو نخواهیم و به
غیر از تو نجوئیم . ع ع

اللّٰهُ اِبهی

ای منجذبان جمال ابهی در هویت قلب بحور
محبت یاران پر موج و هیجان و از صهبای
مودت دوستان پر نشئه و سکران آنی نمیگذرد
مگر آنکه به خاطر آئید و دمی نمیروید مگر آنکه
یاد شوید در آستان مقدّس به کمال تضرّع و

وحدت در حدیقه عنایت به انواع الحان به
محامد و نعوت تو مشغول گردیم . ع ع

ای یگانه مولایم و ای مهربان دانایم
این دوستان حقیقی را از ابریق رحیق مختوم
بنوشان و این یاران معنوی را از آثار تجلی انوار
گشایشی بخش و بر عبودیت درگاه چون
عبدالبهاء ثابت و مستقیم فرما ائک انت
المقتدر العزیز الوهاب . ع ع

هُوَ الْمَحْبُوبُ

إِلَهِي وَمَحْبُوبِي أَنْتِ اتَّضَرَّعُ بِرُوحِي وَفُؤَادِي أَنْ
تَقْدَسْنِي مِنْ حَبِّ غَيْرِكَ وَتُطَهِّرَنِي عَنِ التَّعَلُّقِ
بِمَا سِوَاكَ وَاجْعَلْنِي يَا إِلَهِي قَلْبِي خَلِيًّا فَارِغًا
مِنْهَا مَمْرَدًا صَافِيًّا حَتَّى يَمْتَلَأَ بِحَبِّ جَمَالِكَ وَ
يَتَوَلَّعَ بِنَارِ عَشْقِكَ وَيَنْجَذِبَ بِنَفْحَاتِ قَدْسِكَ
رَبِّ اجْعَلْ رُوحِي كَأَسَا طَافِحَةً بِصَهْبَاءِ مَحَبَّتِكَ
وَفُؤَادِي مِرَاةً صَافِيَةً مُنْجَلِيَّةً مِنْ شَمْسِ جَمَالِكَ
وَلِسَانِي نَاطِقًا بِذِكْرِكَ وَأُذُنِي صَاغِيَةً لِنِدَائِكَ وَ
عَيْنِي كَاشِفَةً لَأَيَاتِكَ وَمَشَامِي مُتَعَطِّرًا بِنَفْحَاتِكَ
وَ قَدَمِي ثَابِتَةً فِي دِينِكَ وَفُؤَادِي مُسْتَقِيمًا عَلَى

مستجیر آستان هر شامی از فراق ناله کنند و هر
صبحی از هجوم اهل نفاق فریاد و فغان برآرند
در هر دمی به غمی همدمند و در هر نفسی به
ظالم بد نفسی مبتلا با وجود این حمد ترا که
چون آتشکده پرشعله اند و چونمه و مهریر نور و
پرتو افشان چون علم در امر قد برافراخته اند و
چون مردان در میدان تاخته اند چون شکوفه
شکفته اند و چون گل خندان و شادمان پس ای
مهربان این نفوس قدسیه را به تأییدات ملکوتیه
موفق فرما و این جانهای پاک رامظاهر آیات
لولاک کن انک انت الکریم الرحمن الرؤف
الرحیم.

میثاقک و وجهی منوراً بنور معرفتک انک انت
الکریم الرحیم المعطى اللطیف العزیز المحبوب.

ع ع

الله ابھی

ای متوجّه الی الله چشم از جمیع ما سوی بر بند
و به ملکوت ابھی برگشا آنچه خواهی از او
خواه و آنچه طلبی از او طلب به نظری صد هزار
حاجات روا نماید و به التفاتی صد هزار درد
بی درمان دوا کند و به انعطافی زخم ها را مرهم
نهد و به نگاهی دل ها را از قید غم برهاند آنچه
کند او کند ما چه توانیم کرد یفعل ما یشاء و

هر چند فقیریم تو غنی هستی و هر چند ذلیلیم تو
عزیز هستی پس نظر به فقر و ضعف مفرما بلکه
آنچه مقتضای غنای مطلق و قوّت و قدرت
تست ارزانی کن توئی رحیم توئی رحمن توئی
بخشنده توئی مهربان . ع ع

هُوَ الْاَبْهَى

ای یاران روحانی من شب و روز در یاد روی شما
هستیم و روز و شب به ذکر رخ های دلجوی شما
دمی نیاسائیم و نفسی برنیاریم مگر آنکه عجز و
نیاز کنیم و به مناجات دمساز گردیم که : ای یار
پنهان ای مقصود دو جهان ای محبوب مهربان
این بیچارگان اسیر عشق تو اند و آن بینوایان

پناه ده نادانان را بر اسرار حقیقت آگاه کن
بیچارگان را ملجأی بخش و آوارگان را سر و
سامانی ده دل‌های شکسته را مسرور کن و مرغان
بال شکسته را پرواز ده تشنگان را از سلسبیل
عنایت بنوشان و فقیران را از گنج ملکوت
مستغنی فرما طفلان را در مهد عنایت پرورش ده
تا به بلوغ برسند مریضان را به درمان آسمانی
درمان فرما تا صحت و عافیت یابند خداوندا
کوران را بینا کن و کران را شنوا نما مردگان را
زنده کن و پژمردگان را تر و تازه فرما نومیدان را
امیدوار کن و محرومان را به هر عطائی سزاوار
فرما توئی بخشنده توئی دهنده و توئی مهربانای
پروردگار هر چند ضعیفیم ولی تو قوی هستی و

يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ است پس سر تسلیم نه و توکل بر
رَبِّ رَحِيمٍ به و البهاء علیک . ع ع

هُوَاللَّهُ

ای خداوند مهربان این دل را از هر تعلقی فارغ
نما و این جان را به هر بشارتی شادمانی بخش
از قید آشنا و بیگانه آزاد کن و به محبت خویش
گرفتار نما تا بکلی شیدای تو گردم و دیوانه تو
جز تو نخواهم و جز تو نجویم و بغیر از تو نپویم و
بجز راز تو نگویم مانند مرغ سحر در دام محبت
تو گرفتار گردم و شب و روز بنالم و بزارم و بگریم
و بگویمیا بهاء الابهی . ع ع

ناسوت را به اسرار ملکوت دمساز کن قدم ثابت
بخش قلب راسخ عطا فرما ما گنه کاریم تو
آمرزگار ما بندگانیم تو پروردگار بی سر و
سامانیمتو ملجأ و پناه بر نشر نفحات تأیید کن
بر اعلاء کلمات توفیق بخش بی سران را
سروران کن بینوایان را گنج روان بخش ناتوانان
را توانائی بخش و ضعیفان را قوت آسمانی ده
تویی پروردگار تویی آمرزگار تویی داور کردگار.

ع ع

هُوَاللّٰهُ

رحمانا رحیما کریمما شرق و غرب از انوار مشرق
جمال منور است و مشام روحانیان از نفحات
قدست معطر خداوندا بندگان را در ظلّ عنایت

هُوَ الْاَبهى

ای پروردگار توانا این بندگان نا توانت را از قیود
هستی آزادی بخش و از دام خود پرستی رهائی
ده جمیع ما را در پناه عنایت منزل و مأوی ده و
کلّ ما را در کھف حفظ و حراست و انقطاع و
حرّیت از شئون نفس و هوی نجات بخش تا
جمیع متّفق و متحد شده در ظلّ خیمه یک
رنگ تو آئیم و از صراط گذشته در جنّت ابھی
وحدت اصلیه داخل گردیم اِنَّکَ اَنْتَ الْکَرِیْمُ
اِنَّکَ اَنْتَ الرَّحِیْمُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْقَوِیُّ الْقَدِیْرُ.

ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای خداوند تو شاهد و آگاهی که در دل و جان
جز آرزوی رضای تو مرادی ندارم و جز در بزم
میثاق راهی و کامی نجویم شب و روز دردمند
درد تو امروز و شب مجروح تیغ و خدنگ توجز
به ملکوت ابهیت ناله و فغانی نکنم و جز در
پناه احدیتت امن و امان نجویم بیزار از هر
بیگانه ام و به یگانگی تو دل بسته ام از غیر تو
بیزارم و از ما دونت در کنارای پروردگار موفق
بدار تا از سودائیان تو گردم و از شیدائیان تو شوم
سر دفتر مجنونان روی تو گردم و رسوائیان کوی
تو این موهبت را شایان فرما و این عنایت را
رایگان کن توئی پروردگار و توئی آمرزگار. ع ع

دل از عالم آب و گل رهائی یابد و در اوج
رحمانی پروازی نماید و به روح انقطاع بیاساید.

ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای قویّ قدیر کلّ در قبضه قدرت اسیریم تو مجیر
تو دستگیر عنایتی کن و موهبتی فرما ابواب
فضل بگشا و نظر الطاف افکن نسیم جانبخش
بفرست دلهای مشتاق را زنده کن دیده ها را
روشن کن و ساحت دلها را رشک گلزار و چمن
نما بشارت به ارواح ده و مسرت به جانها بخش
قوت قدیمه ظاهر نما و قدرت عظیمه باهر طیور
نفوس را در هوای دیگر پرواز ده و محرمان

هُوَ الْإِبْهِي

ای خداوند مهربان عنایتی فرما و موهبتی بنما تا
همّت این بینویان بلند گردد و بندها بگسلیم و
از بیگانگان بیزار شویم و به تو دل بندیم و به
تمامی در دام عشقت گرفتار شویم آتشی در دل
بر فروزیم و حجابات ما سوی بسوزیم و چشم از
مادون بدوزیم و به مشاهده جمال در ملکوت
ابهیت بازکنیم . ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار به آنچه سزاوار است موفق کن ای
آمرزگار به آنچه لایقست مؤید فرما این دستها

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار این گنهکار را از اغیار بیزار نما و به
محبت خویش گرفتار نما از بند و کمند هوی
وهوس رها کن و در دام محبت جمال ابهی
بیفکن تا آنچه غیر اوست فراموش کنم و از باده
محبت سرمست و مدهوش گردم. ای خداوند
نادانم و به گمان خویش گرفتار چاره ایکن و این
افتاده را از نفس اماره نجات بخش هر دم
وسوسه ای نماید و در هر نفس دام تازه ای نهد
ای خداوند تو نجات بخش و رهایی ده و به
نفحات قدس خویش چاره ای کن شاید این

به دامن عفت پیوسته و این دلها به محبت
مقیّد و بسته عنایت کن موهبت بخش . ع ع

هُوَالله

خداوند مهربانا این جمع در ظلّ رحمت تو اند و
این نفوس متوجّه به ملکوت تو خدایا بندگانیم
کرم عنایت کن فقرائیم از کنز آسمانی بخش
نادانیم به حقایق اشیاء دلالت کن ضعیفیم
قوّت آسمانی رسان فانی هستیم به عالم بقا در
آر محتاجیم و منتظر تأیید تو اگر عنایت رسد
قطره دریا شود ذره آفتاب گردد اگر از الطافت
محروم ماند از هر چیز بی بهره و نصیب شود
پس عنایت کن و مرحمت فرما تا علم وحدت

زنده کن و رویها را مانند شمع افروخته نما تا
جهان را نورانی کنند و نفوس را رحمانی نمایند
توئی بخشنده توئی دهنده و توئی مهربان . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار این جمع را مظهر عواطف رحمانیه
فرما و مطلع الطاف سبحانیّه نما از بحر بی کران
سیراب کن و از آفتاب مطلع حقیقت روشن و
تابان نما فیضی بخش که انوارش در صبح
ابدی منتشر عنایتی کن که آثارش در ملک
سرمدی مشتهر توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده
و مهربان آنک انت الکریم المتعال . ع ع

عالم انسانی بلند نمائیم و نورانیت آسمانی
شرق و غرب را احاطه‌کنند جمیع احزاب متحد
شوند و حیات ابدی جویند و ترویج وحدت عالم
انسانی نمایند و صلح عمومی انتشار دهند توئی
کریم توئی معطی توئی مهربان . ع ع

هُوَالله

پاک یزدانا بینائی و شنوا و مقتدری و توانا صیت
نبأ عظیم در جمیع اقالیم منتشر و پرتو شمس
حقیقت در کلّ آفاق ساطع و باهر یاران در
نهایت روح و ریحان و دوستان منجذب روی آن
مه تابان زبانها به ذکر ت همدم و قلوب به
نفحات قدست مستبشر دمبدم رویها همه سوی

تحرّی حقیقت کنند از عالم ناسوت دور شوند و
به عالم ملکوت نزدیک گردند از جهان ظلمانی
به فضای نورانی در آیند از ظلمات امکان برهان
و به انوار لامکان منور فرما مظاهر انوار کن و
مطالع اثمار نما از غیر بیزار فرما و مطّلع بر اسرار
نمای پروردگار تو آمرزگاری و دانا تو بخشنده
ئی و توانا و توئی قادر و بینا . ع ع

هُوَالله

خداوندا آمرزگارا این مجمع را تأیید کن و توفیق
بخش تا عالم را به نور اتحاد روشن نماید شرق
و غرب را به پرتو محبّت و نور اتّفاق منور کندای
بخشنده مهربان دلها را به نفثات روح القدس

تسبیح به ملکوت تقدیس تو رسد توئی مقتدر و
توانا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار این جمع محض محبت به این
محفل آمدند و با کمال حبّ و وفاق حاضر
شدند خدایا رویها را منور کن ارواح را به بشارت
کبری مستبشر فرما چشم ها را به مشاهده آیات
هدی روشن کن و گوشها را به استماع ندای
اعلی ملتّد فرما پروردگارا خطا کاریم تو مغفرت
کن گنه کاریم تو عفو فرما در پناه خود پناه ده
نقصان را به غفران کامل کن این نفوس را از
عالم اوهام برهان و به حقیقت دلالت بنما تا

تو و دلها اسیر کوی تو و جگرها تشنه جوی تو
ندای اسم اعظمت زلزله در آفاق انداخته و
قوّت کلمه اتمّتعلم بر شرق و غرب افراخته
مقبلان کلّ در نهایت تبّتل و ابتهال و مؤمنان در
کمال تضرّع به ملکوت جمالپروردگارا کلّ را
تأیید فرما و توفیق عطا کن تا سبب آسایش
جهان آفرینش گردند و شرق و غرب را آرایش
بخشند سبب الفت و اتّحاد عالم گردند و خادم
نوع بشر شوند جمیع امم را به جان و دل دوست
حقیقی گردند و کافّه ادیان را در نهایت روح و
ریحان یار روحانی شوند ظلمات بیگانگی محو
کنند و آواز یگانگی در جهان منتشر فرمایند
خداوندا کلّ را در پناه خویش پناه ده و به

هُوَالله

ای پروردگار این جمع یاران تواند و به جمال تو
منجذبند و به نار محبت مشتعلند این نفوس را
ملائکه آسمانی نما و به نفحه روح القدس زنده
فرما لسانی ناطق بخش و قلبی ثابت عطا فرما
قوه آسمانی ده و سنوحات رحمانی بخش و
مروج وحدت بشر فرما و سبب محبت و الفت
عالم انسانی فرما تا ظلمات مهلکه تعصب
جاهلی به انوار شمس حقیقت محو و زائل گردد
و این جهان ظلمانی نورانی شود و این عالم
جسمانی پرتو جهان روحانی گیرد و این الوان
مختلفه مبدل به یک رنگ گردد و آهنگ

الطاف بی پایان شادمان و کامران فرما توئی
مقتدر و توانا و توئی بیننده و شنوا. ع ع

هُوَالله

ای پروردگار یاران را کامکار کن و به عبودیت
همدم و دمساز فرما قلوب را نورانی فرما و وجوه
را رحمانی کن تا بنیان محبت و مهربانی در
عالم انسانی تأسیس گردد و نوع بشر به یکدیگر
مفتون و مهر پرور گردند شرق دست در آغوش
غرب نماید فرنگ بی درنگ سبیل محبت پوید
ترک تاجیک را همدم داند و هم آغوش و
مهربان شمرد کل با هم در نهایت الفت و
یگانگی معاشرت و مصاحبت نمایند بیگانگی

نماند ذکر اغیار نشود و همدگر را آشنا و یار و
غمگسار گردند ای پروردگار این شب تار را روز
روشن فرما و این بغض و عداوت بین ملل را به
انس و محبت مبدل کن تا عالم آفرینش آسایش
یابد و جهان پر غرور از عالم الهی نصیب موفور
جوید توئی مقتدر و توانا و توئی بخشنده و
درخشنده و بینا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

خداوندا مهربانا کریم رحیما ما بندگان آستان
توئیم و جمیع در ظلّ وحدانیّت تو آفتاب
رحمت بر کلّ مشرق و ابر عنایت بر کلّ می
بارد الطافت شامل کلّ است و فضلت رازق کلّ

گلزاری با نفحات مشکبار امواج دریای آثار قدم
شوند و نسائم گلشن اسم اعظم مهبط الهام
باشند و مشرق انوار و مظهر الطاف ربّ مختار در
ملاً مقرّبین محشور گردند و در زمرة مخلصین
معدود و معروف از حرارت محبت الله چون شعله
سوزان باشند و در فرقت جمال منان ابری گریان
به وفای الهی رویشان روشن گردد و به عنایت
حضرت یزدانی دلهاشان لاله زار و گلشن هر
یکدر امرالله علم مبین گردند و در استقامت بر
عهد و پیمان حصن متین. ع ع

هُوَ الْإِبْهِي

ای پروردگار آمرزگار این مرغان بی آشیان را در
حدیقۀ ثبات و استقامت در شاخسار سدرۀ
منتهی پناه عنایت فرما و این ماهیان لُجَّة توحید
را در بحر اعظم عنایت غوص ده و این بی
سامانان صحرای محبتت را در کھف منیع و
ملاذ حفظ و حراست منزل و مأوی احسان کن
تا به عون و فضل و جودت در سماء وجود چون
انجم هدایت بدرخشند و در انجمن عالم چون
چراغهای محبت الله روشن و منور گردند امطار
غمام رحمت باشند و اشعۀ آفتاب افق حقیقت
لسانی ناطق گردند و فضلی سابق شوند چشمی
بینا باشند و گوشی شنوا داری پر بار گردند و

جمیع را محافظه فرمائی و کلّ را بنظر مکرمت
منظور داریای پروردگار الطاف بی پایان شامل
کن نور هدایت برافروز چشم ها را روشن کن
دلها را سرور ابدی بخش نفوس را روح تازه ده و
حیات ابدیّه احسان فرما ابواب عرفان بگشا نور
ایمان تابان نما در ظلّ عنایت کلّ را متحد کن
و جمیع را متفق فرما تا جمیع انوار یک شمس
شوند امواج یک دریا گردند اثمار یک شجر
شوند از یک چشمه نوشند از یک نسیم به
اهتزاز آیند از یک انوار اقتباس نمایند توئی
دهنده و بخشنده و توانا . ع ع

هُوَالله

ای پروردگار دلها را روشن کن ای خداوند
مهربان قلوب را رشک گلزار و گلشن فرما ای
محبوب بیهمتا نفعات عنایت بوزان انوار
احسان تابان کن تا دلها پاک و پاکیزه شود از
تأییدات تو بهره و نصیب گیرد این جمع راه تو
پویند راز تو جویند روی تو بینند خوی تو گیرند
ای پروردگار الطاف بی پایان ارزان فرما . گنج
هدایت رایگان کن تا این بیچارگان چاره یابند
توئی مهربان توئی بخشنده توئی دانا و توانا .

هُوَالله

إلهی إلهی أَلْفَ بَیْنِ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ وَ وَحْدَ
نَفُوسِ اصْدِقَائِكَ وَ اجْعَلْهُمْ مَتَّحِدِينَ وَ مَتَّفِقِينَ
فِی جَمِیعِ الشُّؤْنِ وَ اجْمَعْهُمْ عَلَی مَعِینِ
رَحْمَانِیَّتِكَ بَیْنَ بَرِیَّتِكَ وَفِی ظِلِّ رَايَةِ فِرْدَانِیَّتِكَ
بَیْنَ خَلْقِكَ وَ احْشُرْهُمْ تَحْتَ لُؤَاءِ الْوَحْدَةِ
الْإِنْسَانِیَّةِ وَ احْفَظْهُمْ فِی صَوْنِ حِمَايَتِكَ عَنِ كَلِّ
بَلِیَّةِ أَنْتَ اَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِیزُ الْمُهَیْمِنُ الْكَرِیْمُ
الرَّحِیْمُ . عَبْدُ الْبَهَاءِ عَبَّاسٌ

هُوَالله

خدایا تاریکی نزاع و جدال و قتال بین ادیان و
شعوب و اقوام افق حقیقت را پوشیده و پنهان

قدس بفرست و محافل انس معطر نما فیض
قدیم مبذول دار و فوز عظیم شایان نما نور
حقیقت جلوه دهدیده اهل بصیرت روشن کن
آهنگ ملکوت ابهی به گوش رسان و هر
دلتنگ عالم ادنی را خوشوقت کن ابررحمت
بفرست باران موهبت بار چمن هدایت بیارا
ریاحین معانی انبات کن و سلطان گل را تاج
موهبت بر سر نه و بلبلان روحانی را به
غزلخوانی بخوان و حقایق و معانی تعلیم ده
توئی پروردگار توئی کردگار توئی مجلی طور در
کشور انوار و علی الأحباء البهء والثناء. ع

نمودهجهان محتاج نور هدایت است پس ای
پروردگار عنایتی فرما که شمس حقیقت جهان را
کران به کران روشن نماید. عبدالبهء عباس

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند مهربان به فریاد بیچارگان برس ای
پاک یزدان بر این اطفال یتیم رحم فرما ای
خداوند بی نیاز این سیل شدید را قطع کن ای
خالق جهانیان این آتش افروخته را خاموش کن
ای داد رس به فریاد یتیمان برس ای داور
حقیقی مادران جگرخون راتسلی ده ای رحمان
رحیم بر چشم گریان و دل سوزان پدران رحم نما

خدایا توئی مقتدر توئی رحیم توئی غفور و توئی
بزرگوار. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای جمال قدیم و ربّ کریم یاران پر فورانند و
دوستان عاکف آستان کلّ توجّه به کوی تو دارند
و آرزوی مشاهده روی تو صادقند و صابر
متوجّهند و ناظر جانفشانند و قربان و دلسوخته از
آتش هجراندر محفل ذکر مجتمعند و در مجمع
انس متذکّر ولی با زبانی گویا و گوشه شنوا و
چشمی بینا و دلی لبریز به حبّ و وفا ای
پروردگار به جنود ملاً اعلیٰ نصرت نما و به
جیوش ملائکه محبّت و صفا اعانت کن نغمات

این طوفان را ساکت کن و این جنگ جهانگیر
را به صلح و آشتی مبدّل فرما توئی بینا و شنوا.

ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار مرا بیدار کن هشیار نما از غیر خود
بیزار کن و به محبّت جمالت گرفتار نما نفخه
روح القدس بخش و ندای ملکوت ابهی بگوش
رسان قوّت روحانی عطا کن و سراج رحمانی در
زجاج قلب بر افروز از هر بندی آزاد کن و از هر
تعلّقی نجات ده تا جز رضای تو نطلبم و بغیر از
روی تو نجویم و دون راه تو نپویم نفوس غافله را
هشیار کنم و ارواح خفته را بیدار نمایم تشنگان

را آب حیات بخشم و مریضان را شفای الهی
دهم هر چند حقیرم ذلیم فقیرم اما پشت و
پناهم توئی و معین و ظهیر هم توئی تأییدی
عنایت فرما که کلّ حیران گردند . خدایا توئی
مقتدر و توانا و بخشنده و دهنده و بینا . ع ع

هو الله

رَبِّ رَبِّ نَحْنُ عَجَازٌ وَاَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ وَنَحْنُ
اِذْلَالٌ وَاَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَلِيلُ وَنَحْنُ فَقْرَاءٌ وَاَنْتَ
الْغَنِيُّ الْكَرِيمُ اَيُّدُنَا عَلٰى عُبُوْدِيَّةٍ عَتَبَةٍ قُدْسِكَ وَ
وَفَقْنَا عَلٰى عِبَادَتِكَ مَشَارِقَ ذِكْرِكَ وَ قَدَّرْنَا
نَشْرَ نَفْحَاتِ قُدْسِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَاَشَدُّ اُزُورُنَا
عَلٰى خِدْمَتِكَ بَيْنَ عِبَادِكَ حَتّٰى نَهْدِيَ الْاُمَمَ

خدایا این جمع را محترم کن این نفوس را
مقدّس نما انوار هدایت تابان کن قلوب را منور
فرما نفوس را مستبشر کن جمیع را در ملکوت
خود داخل فرما و در دو جهان کامران نما خدایا
ما ذلیمم عزیز فرما عاجزیم قدرت عنایت فرما
فقیریم از کنز ملکوت غنی نما علیم شفا
عنایت کن خدایا به رضای خود دلالت فرما و از
شئون نفس و هوی مقدّس دار خدایا ما را بر
محبت خود ثابت نما و بر جمیع خلق مهربان
فرما موفق بر خدمت عالم انسانی کن تا به
جمیع بندگان خدمت نمائیم جمیع خلقت را
دوست داریم و به جمیع بشر مهربان باشیم

توفیق بخش و مؤید به قوه آسمانی نما تا این
انجمن چون شعله نورانی بر افروزد و انوار
رحمانی مبذول دارد و اطراف را روشن کند
تعالیم آسمانی ترویج نماید و به وحدت عالم
انسانی خدمت کند نفوس را از ظلمات عالم
طبیعت منسلخ نماید و به نورانیت الهیه روشن
نماید تعمیر به روح و نور و حیات ابدیه بخشد.
عبدالبهاء عباس

هُوَالله

پروردگارا مهربانا این جمع توجه به تو دارند
مناجات به سوی تو نمایند در نهایت تضرع به
ملکوت تو بتل کنند و طلب عفو و غفران نمایند

الی اسمک الأعظم وَ نسوق الملل الی شاطئ
بَحْرِ أَحَدِيَّتِكَ الْأَكْرَمَى رَبِّ نَجِّنَا مِنْ
عِلَاقِ الْخَلَائِقِ وَ الْخَطِيئَاتِ السَّوَابِقِ وَ الْبَلِيَّاتِ
الْلَّوَاهِقِ حَتَّى نَقُومَ عَلَى إِعْلَاءِ كَلِمَتِكَ بِكُلِّ رُوحٍ
وَ رِيحَانٍ وَ نَذَكْرِكِ فِي آنَاءِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ نَدْعُوا
الْكَلَّ الِى الْهُدَى وَ نَأْمُرُ بِالْتَّقْوَى وَ نُرْتِّلُ آيَاتِ
تَوْحِيدِكَ بَيْنَ مَلَأِ الْإِنشَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
عَلَى مَا تَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْقَدِيرُ. ع

هُوَالله

إلهی إلهی هذا طيرٌ كليل الجناح بطيء الطيران
أيدُهُ بشديد القوى حتى يطير الی اوج الفلاح و
النجاح و يُرْفَرَفُ بِكُلِّ سرورٍ و انشراحٍ فى هذا

الفِضَاءُ وَيَرْتَفِعُ هَدِيرُهُ فِي كُلِّ الْأَرْجَاءِ بِاسْمِكَ
الْأَعْلَى وَتَتَلَدَّدُ الْأَذَانُ مِنْ هَذَا النَّدَاءِ وَتَقْرَأُ
الْأَعْيُنُ بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِ الْهُدَى رَبِّ أَنْتَ فَرِيدٌ
وَحِيدٌ حَقِيرٌ لَيْسَ لِي ظَهِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَا نَصِيرٌ إِلَّا
أَنْتَ وَلَا مُجِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَفَقَّنِي عَلَى خِدْمَتِكَ وَ
أَيَّدْنِي بِجُنُودِ مَلَائِكَتِكَ وَانصُرْنِي فِي أَعْلَاءِ
كَلِمَتِكَ وَانطِقْنِي بِحِكْمَتِكَ بَيْنَ بَرِيَّتِكَ
انكُمِّعِينَ الضُّعْفَاءَ وَنَصِيرِ الضُّغْرَاءَ وَأَنْكَ أَنْتَ
الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْمُخْتَارُ ع

هو الله

إِلَهِي إِلَهِي تَرَى هَذَا الضَّعِيفَ يَتَمَنَّى الْقُوَّةَ
الْمَلَكُوتِيَّةَ وَهَذَا الْفَقِيرَ يَتَرَجَّى كُنُوزَ السَّمَاوِيَّةِ وَ

كِبْرِي فَرِحَ وَمَسَّرَتْ بِي مِنْتَهَى بَخْشِ زَيَانِهَا رَا بِهِ
ذَكَرْتَ نَاطِقِ كُنْ وَدِيدَهُ هَا رَا بِهِ مُشَاهَدَهُ انْوَارِ
مَلَكُوتِ رُوشَنِ فَرَمَا اِي پَرُورْدگَارِ فَيضِ آسْمَانِي
بَخْشِ وَحَيَاتِ اَبْدِي كَرَمِ فَرَمَا وَاَيْنِ نَفُوسِ رَا بِهِ
قُوَّتِي مَلَكُوتِي وَمُوهَبَتِي آسْمَانِي وَ اِخْلَاقِي
رَحْمَانِي وَ مُوَاهِبِي سَبْحَانِي وَ اِنجِزَابِي قَلْبِي وَ
بِشَارَتِي رُوحِي وَ تَأْيِيدِي رُوحِ الْقُدْسِي مُوَقِّقِ وَ
مُؤَيِّدِ فَرَمَا تُوئِي مُقْتَدِرِ وَ عَزِيزِ وَ تَوَانَا وَ تُوئِي عَالَمِ
وَ وَاَقِفِ وَ بَيْنَا . ع ع

هو الله

اِي پَرُورْدگَارِ مَهْرَبَانَ اَيْنِ اِنجَمَنِ بِجَهْتِ نَصْرَتِ
كَلِمَةِ اللَّهِ وَ رُوحِ الْقُدْسِ تَشْكِيلِ شَدَه تَأْيِيدِ وَ

هَذَا الظَّمَانُ يَشْتَاقُ مَعِينِ الحَيَاةِ الأَبَدِيَّةِ وَ هَذَا
العَلِيلَ يَرْجُوا شِفَاءَ الغَلِيلِ بِرَحْمَتِكَ الوَاسِعَةِ الَّتِي
اخْتَصَّصْتَ بِهَا عِبَادَكَ المَخْتَارِينَ فِي مَلَكُوتِكَ
الأَعْلَى رَبِّ لَيْسَ لِي نَصِيرٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَا مُجِيرٌ إِلَّا
أَنْتَ وَلَا مَعِينٌ إِلَّا أَنْتَ أَيُّدِنِي بِمَلَائِكَتِكَ عَلَى
نَشْرِ نَفْحَاتِ قَدْسِكَ وَ بَثِّ تَعَالِيمِكَ بَيْنَ خَيْرَةِ
خَلْقِكَ رَبِّ اجْعَلْنِي مُنْقَطِعاً عَنْ دُونِكَ مُتَشَبِّهًا
بذِيلِ عِنَايَتِكَ مُخْلِصاً فِي دِينِكَ ثَابِتاً عَلَى
مُحِبَّتِكَ عَامِلاً بِمَا أَمَرْتَنِي بِهِ فِي كِتَابِكَ إِنَّكَ
أَنْتَ المَقْتَدِرُ العَزِيزُ القَدِيرُ. ع ع

حاجتمندای پروردگار تأییدی فرما که این حمل
اعظم را قدرت تحمل ماند و این عنایت کبری
را محافظه توانم زیرا قوه امتحان شدید است و
سطوت افتتان عظیم کوه کاه گردد و جبل خردل
شود تو آگاهی که در ضمیر جز ذکرت نجویم و
در قلب جز محبتت نخواهم بر خدمت احبایت
قائم نما و بر عبودیت آستانت دائم کن توئی
مهربان و توئی خداوند کثیر الاحسان. ع ع
هُوَاللَّهُ

ای پروردگار این نفوس طیبه طاهره را ابناء
ملکوت فرما و این وجوه نورانی را سراجهای
رحمانی کناین قلوب زنده را سرشار از باده
محبتت فرما و این جانهای آزاد را به بشارات

هُوَالله

إلهی إلهی ترانی مَعَ ذُلّی و عدم استعدادی و
اقتداری مُهْتَمّاً بَعْظَائِمِ الْأُمُورِ قَاصِداً لِأَعْلَاءِ
كَلِمَتِكَ بَيْنَ الْجُمْهُورِ نَادِياً لِنَشْرِ تَعَالِيمِكَ بَيْنَ
الْعُمُومِ وَأَنْتِ لَا أَتَوَفَّقُ بِهَذَا إِلَّا أَنْ يُؤَيِّدَنِي نَفْثَاتُ
رُوحِ الْقُدُسِ وَ يَنْصُرَنِي جُنُودُ مَلَكُوتِكَ الْأَعْلَى وَ
تُحِيطُ بِي تَوْفِيقَاتِكَ الَّتِي تَجْعَلُ اللَّذْبَابَ عِقَاباً وَ
الْقَطْرَةَ بَحُوراً وَ انْهَاراً وَ الذَّرَاتِ شُمُوساً وَ انواراً
رَبِّ أَيْدِنِي بِقُوَّتِكَ الْقَاهِرَةِ وَ قَدْرَتِكَ النَّافِذَةِ
حَتَّى يَنْطِقَ لِسَانِي بِمَحَامِدِكَ وَ نُعُوتِكَ بَيْنَ
خَلْقِكَ وَ يَطْفَحَ جَنَانِي بِرَحِيقِ مَحَبَّتِكَ وَ
مَعْرِفَتِكَ أَنْتَ الْمَقْتَدِرُ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ وَ
أَنْتَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . ع ع

معرفت آواره تواند و بیچاره تو افتاده تواند و
دلداهه تودر ظلّ جناح احدیتت از امتحانات
شدیده حفظ فرما و در پناه رحمانیتت از
حوادث زمانه محروس دار توئی مقتدر و توانا و
توئی حاضر و بینا . ع ع

هُوَالله

ای رحمن ای یزدان بنده ای هستم ضعیف و
نحیف و نا توان ولی در پناه فضل و موهبت تو
پرورش یافتم و از ثدی عنایت شیر خوارم و در
آغوش رحمتت در نشو و نمایمای خداوند هر
چند مستمندم ولی هر مستمندی به عنایت تو
ارجمند است و هر توانگری بی الطافت فقیر و

پرورگارا نظر به گناه منما به فضل و عنایت
معامله فرما گناه ببخش عطا بفرما نار محبتت
برافروز و پرده اوهام و نفس و هوی بسوز ما را از
شر نفس محفوظ و مصون بدار و در ظل
حمایت راحت و آسایش بخش توئی مقتدر و
توانا. ع ع

هُوالله

ای پروردگار این یاران را بنواز و به آتش عشق
بگداز و به رازت دمسازنما موهبت ملکوت
ابهایت رایگان کن و رحمت افق اعلایت شایان
فرما زیرا منجذب جمال نورانیند و زنده از نفس
رحمانی سبزه چمنزار حقیقتند و شکوفه بوستان

هُوالله

ای خداوند بیهمتا ای ربّ الملکوت این نفوس
سپاه آسمانی تواند امداد فرما و به جنود ملأ
اعلی نصرت کن تا هریک نظیر اردوئی شوند و
آن ممالک را به محبت اللّهُ نورانیت تعالیم
الهی فتح کنند ای خدا ظهیر و نصیر آنها باش و
در بیابان و کوه و درّه و جنگلها و دریاها و صحرا
ها مونس آنها باش تا به قوت ملکوتی و نفثات
روح القدس فریاد زند توئی مقتدر و عزیز و توانا
و توئی دانا و شنوا و بینا. ع ع

بنگر اندر فضل خود ای ذوالعطا

این طیور بال و پراشکسته را

از کرم بال و پری احسان نما

ع ع

هُوالله

پروردگارا مهربانا نفوسی در این محفل روحانی

در نهایت تبّتل و تضرّع حاضر شدیم و توجّه به

ملکوت تو نمودیم و آرزوی تأیید و توفیق

مینمائیم تا با یکدیگر متحد و متفق گردیم و

مانند شهد و شیر بهم بیامیزیم و سبب ظهور

وحدت عالم انسانی گردیمبا دلی پاک و جانی

تابناک مناجات کنیم و طلب حاجات نمائیم

هُوالله

ای پروردگار این بنده گنه کار را در ظلّ شجره

عنایت ملجأ و پناهی بخش و بر حقیقت

اسرار آگاهی ده بر عهد و میثاقت ثابت و

محکم بدار و بر پیمان ایمانت استوار فرما چه

که اریاح افتتان شدید است و صرصر امتحان

غبار انگیز خدایا ثابت بدار خدایا نابت کن

خدایا محفوظ و مصون دار و محظوظ و مأمون

بنما توئی مقتدر و توانا و توئی حافظ بی نظیر و

همتا. ع ع

هُوَاللهُ

یکتا خداوند مهربانا هر چند استعداد و قابلیت
مفقود است و مشکلات استقامت در بلایا غیر
محصور ولی قابلیت و استعداد امریست موهوب
تو خدایا استعداد بخش و قابلیت ده تا به
استقامت کبری موقّق آئیم و از این جهان و
جهانیان درگذریم و نار محبّت بر افروزیم و
مانند شمع بسوزیم و بگدازیم و روشنی
بخشیمای رَبِّ ملکوت از این جهان اوهام
برهانو به جهان بی پایان برسان از عالم ناسوت
ببزار کن و به مواهب ملکوت کامکار فرما از این
نیستی هستی نما برهان و به هستی حیات ابدیه

هُوَاللهُ

ای خدای پر عطای ذوالمنن
واقف جان و دل و اسرار من

در سحرها مونس جانم توئی

مطلع بر سوز و حرمانم توئی

هر دلی پیوست با ذکر تدمی

جز غم تو می نجوید محرمی

خون شود آن دل که بریان تو نیست

کور به چشمی که گریان تو نیست

در شبان تیره و تار ای قدیر

یاد تو در دل چو مصباح منیر

از عنایات به دل روحی بدم

تا عدم گردد ز لطف تو قدم

در لیاقت منگرو در قدرها

موفق فرما سرور و شادمانی بخش و خوشی و
کامرانی عطا فرما دلها را آرام بخش و جانها را
راحت عطا کن تا چون به ملکوت صعود
نمائیمبه لقاییت فائز گردیم و در انجمن بالا
مسرور و شادمان باشیم توئی دهنده و بخشنده و
توانا. ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای یزدان بی انباز نیاز آریم و نماز که این
بندگان را به راز خویش دمساز نما و از آواز
هاتف ملاّ اعلیٰ مستمع فرما بر صراط عهد و
پیمانته ثابت قدم کن و به ذکر جمال مبارکت
همدم نما از جام احدیّته بنوشان و از شهد

عنایتت بچشان و به فضل عظیم جمال قدیمت
فائزکن این بنده درگاهت را به بارگاه احدیّته
راه ده و این امیدوار رحمتت را نومید مگردان و
بر پیمان و ایمان محکم و استوار نما. ع ع

هُوَالاٰبِیْهِ

ای پاک یزدان من و خداوند مهربان من قوتی ده
که تا مقاومت غوائل بسیط زمین نمائیم و
قدرتی بخش که چون بحر محیط موج بر ساحل
شرق و غرب زنیم. ع ع